SVOBODA — СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCVIII. No. 231. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, DECEMBER 5, 1991 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 5-го ГРУДНЯ 1991 Ч. 231. РІК XCVIII.

ПОЛЬЩА, КАНАДА, РОСІЯ І МАДЯРЩИНА ВИЗНАЛИ НЕЗАЛЕЖНУ УКРАЇНУ

Київ (ПБ УНС, Раїса Руденко). — В понеділок, 2-го грудня, голова Верховної Ради України Леонід Кравчук отримав повідомлення з Варшави, що кабінет міністрів Польщі визнав Україну як незалежну державу і ухвалив рішення встановити з Україною дипломатичні відносини в повному обсязі. Це перша держава, яка визнала незалежну Україну.

Пізно вечором 2-го грудня генеральний консул Канади в Києві Гаєвський передав Л. Кравчукові заяву прем'єр-міністра Канади Браєна Малруні, у якій повідомляється, що незалежну Україну визнала також і Канада. Зробили це також Мадярщина і Російська федерація.

Як повідомило „Радіо Свобода", член британського парляменту Шерсбі ,який спостерігав за перебігом референдуму в Україні, повідомив в інтерв'ю аґентству Ройтерса: голосування проведено чесно і відповідно до найкращих норм демократії.

Пресовий секретар Президента ЗСА Марлин Фицвотер, повідомив, що Джордж Буш попросив державного секретаря Джеймса Бейкера зустрітися цього місяця з лідерами Росії, України та Кремля для обговорення проблем, пов'язаних з перехідним до незалежности України періодом. Він також повідомив, що Джордж Буш висилає до Києва спеціяльного емісара ЗСА, асистента державного секретаря у справах Европи і Канади Томаса Найлса для обговорення з новообраними властями у Києві майбутніх відносин з Україною.

Проблема незалежности України має розглядатися спільно керівниками країн — членів Европейської економічної спільноти СЕЕС, заявив офіційний представник міністерства закордонних справ Франції Бернар. Питання про визнання України так само, як і юґослав ських республік має вирішуватися шляхом консультацій у рамках ЕЕС.

Міністер закордонних справ Греції наказав скерувати дипломатів до Києва і розпочати переговори з урядом України, як повідомив представник міністерства закордонних справ Греції Каламідас.

НАШИМ ЗЕМЛЯКАМ У ДІЯСПОРІ

Вітаємо наших братів і сестер у діяспорі з рішучим вислідом референдуму та чітким виявом волі народу України за повну незалежність, суверенність і соборність.

Обнімаємо вас у вдячності за підтримку, заохоту та співпрацю. Чекаємо вас у незалежній і вільній Україні, щоб спільними силами будувати успішну демократичну і загально шановану державу, яка щиро клопочеться за своїх горожан.

Ви дотепер не завели сподівань батьківщини вашої чи ваших рідних і ми певні,що надалі будемо тісно співпрацювати для її добра.

За Громадську Раду „Референдум" і Народний Рух України

Іван Ф. Драч, Михайло М. Горинь, Петро Таланчук, Олесь Лавринович, Віктор Бурлаков

Київ, 3-тє грудня 1991 року

(переписав телефонічну пересилку Богдан Бурачинський)

Посадник Москви підписав постанову про приватизацію

Москва. — Совєтські газети повідомили, що посадник Москви Гавриїл Попов підписав постанову про приватизацію всіх торговельних підприємств і пунктів громадського харчування столиці. Постанову прийнято у формі компромісу між пропозицією Московської міської Ради відкласти приватизацію, замінивши її на перших порах орендою на п'ять років, і пляном економіста Лариси Пияшевої, яка навпаки вважає, що всі крамниці і ресторани Москви треба продати приватним власникам в найкоротший час.

Згідно з пляном Попова негайно слід продати крамниці і ресторани з робочою площею до 150 квадратних метрів. Підприємства середнього розміру треба віддати в оренду терміном на один рік, після чого їх можна продати. Більшість крамниць, як, наприклад, столичний головний універмаг, будуть перетворені в акціонерні товариства, причому 25 відсотків акцій будуть належати містові.

Раніше Г. Попов мав намір ввести від 1-го грудня талони на всі основні продукти, включаючи хліб, молоко, м'ясо, яйця, однак потім він відмовився від цієї ідеї до кінця року. Незрозуміло, чи будуть ліквідовані запроваджені раніше талони на цукор, горілку і папіроси.

Кореспондент АП повідомляє, що Попов перетворив Москву в „ляболаторію приватизації". Якщо його ідеї будуть успішно втілені в життя, вони можуть стати прикладом для інших міст.

Згідно з умовами останньої постанови, робітники крамниць, ресторанів, їдалень і підприємств служби побуту зможуть брати кредити на колективний викуп по ціні 1,000 карбованців за квадратний метр робочої площі. На випадок, якщо працівники не бажають викуплювати своє підприємство, воно повинно бути продане на авкціоні всім бажаючим.

М. ҐОРБАЧОВ ВИСТУПИВ З РОЗПАЧЛИВИМ ЗАКЛИКОМ

Москва. — Сердж Шмеманн, кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" в Москві, інформує у числі з 4-го грудня, що тоді, коли Україна святкує і закріплює свою незалежність, підтверджену всенародним референдумом 1-го грудня, Міхаїл Ґорбачов, президент неіснуючого Совєтського Союзу перестерігає своїх давніх і теперішніх співробітників та вільний світ про загрозу розпаду імперії. У своїй промові виголошеній перед депутатами Верховної Ради СССР, яка тепер складається в більшості з депутатів республік, він натякав на катастрофу, яка грозить „нашій батьківщині".

Промову М. Ґорбачова передавала московська телевізійна мережа з широкими цитатами з промови Ґорбачова з пересторогою, що всяка сепарація, всякі відділення від „центру" становлять в собі загрозу громадянської війни, а може навіть нового путчу, який започаткує міжнаціональні конфлікти не тільки в закавказьких, але також в европейських республіках.

Коментатори і політичні активісти в Україні заявили, що „національні конфлікти" є улюбленою фразою Ґорбачова і нею він страшить східні і західні народи від часу його приходу до влади в Кремлі, особливо відколи поневолені Москвою народи почали проголошувати свої суверенітети, а пізніше незалежність від Москви.

Без сумніву, каже С. Шмеманн, найбільше пригнобив М. Ґорбачова вихід України із Союзу, висліди референдуму і формування в Україні повної державної структури. Виступаючи перед телевізійною камерою, Ґорбачов робив враження розчарованої людини, людини з давніх комуністичних часів, зокрема тоді, коли він закликав рятувати Сюз, якого він ще й досі є президентом, але у західньому світі вже немає багато держав, які вірять у цей порятунок, чи створення „нового" Союзу в майбутньому. Чимало кореспондентів, покликаючись на заяву директора Сі-Ай-Ей Роберта Ґейтса, кажуть, що М. Ґорбачов і його „уряд" не проіснують довго.

М. Ґорбачов покликався на „братолюбіє", „історичну спаяність народів СССР", заявляючи, що сепаратистичні тенденції республік мусять бути припинені „нашими спільними заходами". Він не називав цих „засобів", бо, правдоподібно, „центр" вже й на ці „засоби" — армію, КҐБ і війська внутрішніх справ, рахувати не може, — кажуть спостерігачі.

Плаксиве і рівночасно бундючне звернення М. Ґорбачова відрізняється від реалістичної політики Російської федерації, президент якої Боріс Єльцин не тільки визнав незалежність України, але заявив публічно, що співпраця РСФСР і України може стати прикладом, як треба творити мирні спільноти не тільки на Заході, але також на Сході. Єльцин заявив: „Ми є переконані, що між нами існуватимуть дружні міждержавні відносини, традиційна дружба і взаємний респект".

Тепер М. Ґорбачов вдається до розпачливих заходів. Він пише листи і телефонує до керівників західніх країн, які ще недавно захоплювались ним, і намовляє, щоб вони стримались з визнанням України, бо такий крок, на його думку, є вмішуванням у внутрішні справи СССР.

Відбулася зустріч Л. Кравчука з закордонними спостерігачами

Київ (ПН УНС, Раїса Руденко). — В понеділок, 2-го грудня, голова Верховної Ради України Леонід Кравчук зустрівся з представниками різних країн світу, які спостерігали за перебігом референдуму на підтвердження акту незалежности України.

Л. Кравчук повідомив, що число виборців України становить 37,656,165 осіб, з них взяли участь у голосуванні 31,509,629 виборців. Це 83,7 відсотка від загальної кількости виборців. За підтвердження акту незалежности України проголосували 90 відсотків громадян, які взяли участь у голосуванні.

За повідомленням Центральної виборчої комісії, в Україну для спостереження за референдумом прибуло 64 представники з країн Заходу: від Европарляменту — 17 спостерігачів, із ЗСА — 23, з Канади — 6, з Франції — 6, з Польщі — 5, з Мадярщини — 3, з Великобританії — 2, зі Швеції — 1, з Німеччини — 1. Крім того, в Україну прибуло понад 100 представників з республік колишнього Союзу та понад 300 працівників преси різних країн.

На зустрічі виступили спостерігачі з Франції, Великобританії та інших країн та розповіли, що ніде не помітили жодних порушень у проведенні референдуму, не мали жодних проблем вони, щоб приїхати в Україну і їздити по різних областях.

Л. Кравчук подякував закордонним представникам, які стежили за перебігом референдуму, і висловив надію, що керівники їхніх країн не зволікатимуть з визнанням незалежної України.

Дж. Сунуну зрезиґнував

Вашінґтон. — Покликуючись на газету „Вашінґтон Пост" та інші джерела, пресове аґентство АП повідомило, що минулої середи, напередодні Дня Подяки, старший син Президента Джордж Буш, мол., один з дорадників батька, зустрівся з завідуючим канцелярією Білого Дому Джаном Сунуну і сказав йому, що Сунуну викликав проти себе обурення багатьох асистентів президента і лідерів Республіканської партії.

Буш, мол., нібито повідомив завідуючого президентською канцелярією, що багато секретарів департаментів вважають, що Сунуну, „втратив ефективність". На думку вашінґтонських спостерігачів, розмова сина Президента з Сунуну ставила за мету добитися добровільної резиґнації його, не чекаючи рішення зверху.

У вівторок увечорі, 3-го грудня, стало відомо, що Джан Сунуну подав на резиґнацію. Вважають, що одним з найбільш можливих кандидатів на його місце є секретар департаменту оборони Ричард Чейні.

В УІА покажуть зразки старовинної культури

Ню Йорк. — З ініціятиви Культурно-освітнього відділу „Українська Культурна Спадщина" при Українському Інституті Америки відбудеться тут імпреза „Пісні та ритуали різдвяно-новорічного циклю" в неділю, 8-го грудня, о 4-ій годині по полудні.

Будудть виконані унікальні старовинні колядки, більшість яких є дохристиянського походження: космоґонічні, лицарсько-дружинні, величальні. Також буде виведене дійство з козою, символом родючости і життєвої сили, яке традиційно виконували в Україні на Новий Рік. До деяких колядок висвітлюватимуться прозірки з ділянки образотворчого мистецтва з подібною тематикою і символікою.

В програмі візьмуть участь д-р Тамара Булат, Богдан та Микола Голодики, Ярослава Ґеруляк, Лариса Кукрицька-Лисняк і Лаврентія Туркевич.

ВЕЧІР В ПАМ'ЯТЬ НАЧАЛЬНОГО ПЛАСТУНА

Ню Йорк. — Осередок праці старшого пластунства при Пластовій Станиці в Ню Йорку влаштовує в п'ятницю, 6-го грудня, о год. 7-ій вечора у Пластовому Домі, 144 Друга авеню, вечір присвячений св. п. Начальному Пластунові Юрієві Старосольському. В програмі читання його споминів, прозірки і спів. Запрошуються друзі-пластуни і громадянство.

Округа Баффало УНС відбула наради

Баффало, Н. Й. — Організаційні збори Баффалівської Округи УНС відбулися тут в домі Українсько-Американського Центру.

Наради відкрив голова Округи Роман Конотопський, представив головного касира УНС Олександра Благітку і подав перегляд організаційної праці Округи за 1991 рік. Голова говорив про співпрацю з усіма українськими організаціями і товариствами, була проведена пропаґанда про діяльність УНС на двох радіомовленнях Василя Шарвана і Українського Патріярхального Товариства перед бенкетом деб'ютанток „Рідної Школи" під патронатом УНС, з чого скористала також українська громада канадського пограниччя, включно з Торонто.

У слові, виголошеному на бенкеті з участю 360 осіб, голова апелював до присутніх на нарадах, щоб помагали секретарям в приєднуванні нових членів.

Головний касир О. Благітка подав у деталях фінансовий і організаційний стан централі: Організаційний відділ активізується при допомозі професійних організаторів, однак, головне опертя його дальше є на секретарях відділів. Членство поволі зменшується, але прибутки збільшуються. Союзова база є дуже стабільна. Доплачуємо до видань. Збільшено наклад „Українського Тижневика". Видатки на бюра у Вашінґтоні і Києві вповні виплачуються, бо їх праця дає великі користі для української справи. Відкрито безпосереднє число телефону до Головної Канцелярії для секретарів у справі аплікацій чи інформацій, вже йде підготова до святкувань 100-ліття УНСоюзу.

УНСоюз кожнорічно виділяє стипендії студентам, допомагає Україні і має поважні видатки на добродійні цілі.

Голова Округи подякував головному касирові за детальні інформації та подав плян праці до кінця

(Закінчення на стор. 8-ій)

Щоденник „Стар-Леджер" зміняє форму писання про Україну

Джерзі Сиwaiting, Н.Дж. — Найбільший в стейті Ню Джерзі щоденник „Стар-Леджер" у своєму виданні з 4-го грудня інформує в окремій нотатці читачів, що вслід за пресовим аґентством Ассошієйтед Пресс і в наслідок висліду референдуму та міжнародного визнання незалежности України буде тепер у своїх вістках писати „Україна" замість СССР та викине досі вживаний родівник „the" як цього бажає Уряд України.

„За багату та щасливу Україну"

Ню Йорк (О. Кузьмович) — Якось особливо радісно стає на серці, коли спостерігається, що у відродженні України починають грати головні ролі молоді енерґійні люди із відповідним вишколом та знанням. Таке почуття мали ми в часі зустрічі із державним міністром України Володимиром Лановим та його делеґацією, що перебували в ЗСА на запрошення Гарвардського університету та відбули впродовж місяця листопада ряд зустрічей із американськими чинниками з економічного світу.



В. Лановий передає зразок української „вільної" хати д-р Я. Падохові.

Міністер В. Лановий — 40-літня людина, економіст з питань власности та підприємництва, приїхав в товаристві шести своїх співробітників та перекладачки, а опікунами та координаторами перебування в ЗСА були також молоді люди, українське подружжя із Бостону інж. Петро Пясецький та його дружина Оксана з фірми „Інтез", що тепер започатковує економічні зв'язки з Україною.

Саме вони були ініціяторами зустрічі міністра В. Ланового та його співробітників із представниками українського економічного життя метрополії світу в дні 13-го листопада, що дало нам нагоду познайомитися із думками та плянами молодого ентузіяста відродження України.

Цей ентузіязм випливав із слів міністра Ланового, а вже особливо відчули ми його у тості, що він підняв в часі зустрічі: „За багату та щасливу Україну!" Промовистим був також його дарунок, що він передав на руки д-ра Ярослава Падоха, ведучого вечором, у формі макету української хати зі словами: „Тепер ми будуємо вільну Україну для цілого світу і відчуваючи ваші почування, я передаю вам оцей символічний вільний будинок".

У безпосередній та щирій розмові міністер каже, що він вже як економіст перед двома роками передбачав, що СССР розпадеться. На його думку не можна буде позбутися сьогоднішньої кризи, як довго всі республіки будуть триматися разом, ось як наприклад, коли всі, що не вміють плавати тримаються разом — тоді всі потонуть. Він теж подає нам пляни праці у своїй ділянці із запевненням, що в грудні повинен перейти вже закон про приватизацію землі, підприємств і житла. Також підготовляється закон про участь іноземних фірм в приватизації України, про банкрутство підприємств і вкінці закон про порядок приватизації і про майно громадських організацій, які досі виконували державні функції. Все це пляни, що торкаються завдань міністра В. Ланового і його співробітників. До речі від нього довідуємося, що саме він належить до тих нечисленних, що після вибору на свій пост забажав мати дорадника, яким став д-р Олександер Пасхавер старший науковець Інституту Економіки при Академії Наук України.

Сам В. Лановий також випускник Інституту Економіки та розповідає нам, що написав у 1989 році книжку п. н. „Ринок і відтворення", яка при кінці цього року вийде друком.

У своєму слові до присутніх міністер В. Лановий

(Закінчення на стор. 8-ій)

У СВІТІ

РЕФЕРЕНДУМ ЩОДО запровадження багатопартійности відбувся в Екваторіяльній Ґвінеї. Переважна більшість учасників голосування висловилась за систему політичного плюралізму. Очікується, що тепер зможуть леґалізуватися опозиційні партії і рухи, на батьківщину повернуться еміґранти, що залишили її через переслідування режиму.

ПОНАД СТО СЕНАТОРІВ і конґресменів, лідерів різних політичних партій Чіле поставили підписи під деклярацією з вимогою до ЗСА припинити встановлену 30 років тому економічну бльокаду Куби.

ІНДІЙСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ конґрес успішно виступив на додаткових виборах до парляменту республіки, здобувши перемогу в 7 з 11 округ. У висліді він збільшив своє представництво в нижній палаті до 231 депутата.

ООН ОПРИЛЮДНИЛА висліди п'ятитижневої інспекції хемічних озброєнь в Іраку. Всього в країні налічується приблизно 46,000 хемічних бомб, начинених іпритом і зарином — отруйними речовинами нервово-паралітичної дії.

В ПОНЕДІЛОК, 2-ГО ГРУДНЯ, в Казахстані оголошено попередні висліди президентських виборів. За Нурсултана Назарбаєва — єдиного кандидата, висунутого парляментом і підтриманого всіма партіями і громадськими рухами, проголосувало 98 відсотків громадян Казахстану.

В БУКАРЕШТІ ВІДБУВСЯ п'ятитисячний мітинґ, організований Товариством Букарешт-Кишинів. Його учасники вимагали зліквідування наслідків пакту „Молотов-Ріббентроп" і повернення територій Північної Буковини й Басарабії.

ПАРТІЯ НАЦІОНАЛЬНИЙ союз африканців Кенії звернулася до уряду з вимогою вислати з країни 10 чужинецьких дипломатів, які дозволяли собі втручатися у внутрішні справи республіки.

В ІТАЛІЇ ОПРИЛЮДНЕНО висліди десятирічного слідства в справі масонської льожі „П-2". До суду буде притягнуто 16 керівників цієї підривної організації, що готувала в країні правий переворот.

ПРАЗЬКІ ГАЗЕТИ повідомили, що амбасадор СССР в Чехо-Словаччині Алєксандр Лєбєдєв передав урядові цієї країни 200 сторінок документів з архівів міністерства закордонних справ. Вони стосуються совєтського вторгнення в Чехо-Словаччину в 1968 році. У цих документах нема прохання „істинних комуністів" про введення совєтських військ. „Цілком можливо, — відзначив А. Лєбєдєв, — що такого прохання взагалі не було".

В АМЕРИЦІ

ЗАВЕРШИЛАСЯ ВІЗИТА в З'єднані Стейти делеґації керівників совєтської митниці. Делеґацію очолював керівник цієї установи Ніколай Єрмаков, колишній генерал КҐБ. У Вашінґтоні члени делеґації зустрілися і вели переговори з керівниками митної служби З'єднаних Стейтів. Була досягнута домовленість про надання технічної допомоги митниці Росії в ділянці комп'ютеризації і зв'язку, а також про обмін спеціялістами.

ПОПУЛЯРНІСТЬ ПРЕЗИДЕНТА Джорджа Буша продовжує падати. Вперше від того дня, як Дж. Буш став президентом, його діяльність схвалює менше половини американців. Згідно з опитуванням громадської думки, лише 46 відсотків американців позитивно оцінюють роботу президента. Ще вісім місяців тому, після закінчення війни у Перській затоці, 86 відс. американців були задоволені Бушем. Ще нижчу оцінку дістав Президент за свою економічну діяльність. Лише 18 відс. опитаних вважають, що він „добре працює" в цій ділянці. 74 відс. оцінюють його працю як „погану". У неділю підсумки опитування, проведеного журналом „Тайм" і телевізійною компанією Сі-Ен-Ен, широко коментували як демократи, так і республіканці — перші з почуттям задоволення, другі з впевненістю, що нічого страшного не сталося.

ОДИН ІЗ ЧИННИКІВ Білого Дому, прізвища якого журнал „Тайм" не називає, передбачає, що „в найближчі тижні ми побачимо на Пенсильванія авеню (у Вашінґтоні) параду прихильників податків. Єдине питання, чи Буш має намір йти на чолі цієї паради".

ГАЗЕТА „НЮ ЙОРК ПОСТ" нагадує, що у 1982 році під час попередньої рецесії рівень безробіття підскочив до 10.8 відсотків. Нині рівень безробіття — 6.8 відс. Однак нині середній американець почуває себе так само невпевнено, як і дев'ять років тому.

ПРЕЗИДЕНТ БУШ ВІДКИНУВ будь-які здогади, що З'єднані Стейти повинні попросити пробачення в Японії за нуклеарне бомбардування міст Гірошіма і Наґасакі у 1945 році. Президент підкреслив, що ця акція врятувала життя мільйонам американців, бо припинила війну, і додав, що після перемоги над аґресором З'єднані Стейти допомогли відновити Японію. Пресові аґентства нагадують, що за місяць Буш відправиться у поїздку по країнах Азії і відвідає Японію, де існує думка, що японці повинні попросити пробачення у ЗСА за Перл Гарбор, а ЗСА — у Японії за нуклеарне бомбардування. Дж. Буш сказав, що вже давно позбувся особистого неґативного почуття до японців. Президент висловив впевненість, що і японці давно втратили неґативні емоції щодо американців. „Японці цінять те, що ми допомогли їм відбудувати країну", — підкреслив Буш.

У ПОНЕДІЛОК ВРАНЦІ, 2-го грудня, в Ню Йорк з триденною візитою прибув лідер Африканського національного конґресу Нелсон Мандела. На відміну від першого приїзду Мандели, цього разу на летовищі Кеннеді не відбулося ніякої привітальної церемонії. Гість зійшов з літака „Конкорд", сів в автомобіль і в супроводі охорони від'їхав у приготовану для нього резиденцію. В Ню Йорку Мандела зустрівся з посадником Дейвидом Дінкінсом і представниками 30 груп і фондів, які висловили згоду надати допомогу Північній Африці.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Відгуки у світі на зміну політики ЗСА супроти Москви

Відгук на заяву президента Джорджа Буша до української делеґації у Білому Домі у минулу середу, що ЗСА визнають державну незалежність України після позитивного референдуму 1-го грудня ц.р., „Радше швидше, як пізніше", — мусів проявитися у Кремлі здивуванням, збентеженням і гнівом. Протягом десяти років, за урядування Роналда Реґена і Джорджа Буша, Америка підтримувала приязні взаємини з Міхаїлом Ґорбачовим. Буш маніфестував супроти Ґорбачова таку свою приязнь, так його публічно компліментував, що американські коментатори консервативного напрямку кепкували собі з цієї приязні, а журнал „Ю. С. Нюз енд Ворлд Рeпорт" з 1-го липня 1991 року приніс на обгортці світлину Буша й Ґорбачова з великим заголовком „Дивачна пара" (натяк на популярний гумористичний фільм). Міхаїл Ґорбачов заявив на пресовій конференції, що заява Буша — це „втручання у внутрішні справи" СССР, — знаменний підхід російського мілітариста, який до всіх поневолених народів, як до „внутрішньої справи матушки Росії".

Здивування настало теж у Західній Европі. Як твердить берлінський кореспондент „Ню Йорк Таймсу" з 29-го листопада ц. р., — Буш раніше в усіх важливих міжнародних справах порозумівався з трьома головними лідерами союзницької Европи: британським прем'єром Джаном Мейджором, французьким президентом Франсуа Міттераном і німецьким канцлером Гельмутом Колем. Цим разом цього не зробив і своїм відворотом від політики, яка підтримувала московський центр, заскочила названих вгорі лідерів. Всі вони — судячи по голосах західньоевропейської преси — поставляться обережніше і не будуть квапитися з визнанням незалежности України. Але Міттеран заявив був у недавній зустрічі з Борісом Єльциним, що він, французький президент, визнає за кожною складовою республікою СССР право рішати про свою долю. Англійський прем'єр-міністер ніби теж розчарувався щодо Ґорбачова. Німеччина має інші клопоти. Найбільший — справа війська. Москва накопичила була у Східній Німеччині стільки війська і стільки важкої зброї, що німецький уряд не знає, що вчинити з отими десятками тисяч гармат і танків: німецьку зброю обмежено до числа 300,000 вояків, — Коль буцімто журиться, як це виглядатиме, що Україна із своєю 400,000-ою армією буде мілітарно сильнішою від Німеччини. Щодо Британії, то вся її історія доказує її прагматизм: вона негайно пристосовується до кожночасної ситуації. Хоча Марґарет Тачер „закохалася" була у Ґорбачову, але Ґорбачова у серпневому „путчі" сталіністів та його безрадність і хиткість мусіли протверезити і цю подиву гідну англійську державну діячку.

За останніми повідомленнями засобів масової інформації — вже три держави визнали незалежність України, а це — Польща, Мадярщина, Росія та Канада. Це вже добрий початок, коли найближчі сусіди України, колишні її вороги — Польща і Росія поспішились із визнанням незалежности української держави.

Західньоевропейська преса висловлює здогад, що зворот у політиці Америки супроти Сходу Европи прийшов під впливом „внутрішньої ситуації" в ЗСА. Цей здогад ледве — чи правдивий. У своїй промові у Києві 1-го серпня ц.р. і у своєму яскравому відношенні до Ґорбачова Буш не звертав уваги на становище українців в Америці. У Канаді українці поселені у деяких провінціях компактною масою, вони є третьою — після англомовної і французької — національною групою, мають представників у провінційних соймах і в парляменті в Оттаві, там дійсно вони користуються поважним впливом. Українці в Америці розпорошені, вони не мають ні одного конґресмена ні сенатора. Мають багато приятелів в обох палатах Конґресу, але це посередній, а не безпосередній вплив. Америка змінила своє відношення до Москви, бо побачила невідхильність подій в Україні, розчарувалася у лідерських здібностях Ґорбачова і прийшла до переконання, що ґарантом стабільности і безпеки на Сході Европи може стати саме самостійна Україна та може, і деякі інші республіки (Грузія), а не централістична Росія Хаос на Московщині поруч з її імперськими амбіціями — занепокоїли більш Вашінґтон, як національно-державний рух в Україні.

М. Мельник

ПРО ПРИВАТИЗАЦІЮ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ

III.

Реформа сільського господарства як теж і цілої економії України вимагає передання у приватну власність всі підприємства і землі, на яких щось продукується. Решту земель, очевидно, має затримати на власність держава. Ніяких ідеологічних спекуляцій і застережень у виді „всіх форм власностей" чи спадкової оренди не повинні мати місця у законодавстві про приватну власність землі.

Землю люди вживають для конструкції різного роду будинків і для посередньої чи безпосередньої продукції харчів, цебто для сільськогосподарського вжитку. В тому другому випадку одні землі є ліпші, другі гірші. Географічне положення одних земель є більш сприятливе чим положення інших, скажімо, у відношенні до міських центрів, чи транспорту. Цього роду фактори мають часто величезний а то й вирішальний вплив на кошти продукції. Пригадаймо, що при системі вільних ринків в даному моменті ціни на пшеницю є такі самі без огляду на те, де ту пшеницю вирощено і звідкіля і яким засобом транспорту її транспортовано.

Друга основна проблема, це вагання в цінах спричинене різницями в погоді і кількості піль засіяних пшеницею. Цього роду фактори, а не коефіцієнти, мають вирішальний вплив на вартість землі і на децизії про те, чи на ній сіяти пшеницю, чи жито, чи не сіяти нічого. Треба бути запамороченим і до того не дуже гостро вдумливим ідеологом, щоб припустити, що оренда може виконати основні економічні функції зв'язані з сільськогосподарською продукцією та що орендна система дозволить Україні конкурувати і з іншими економіями світу.

Коли Верховна Рада, чи радше „група 239", відкинула ідею приватної власности на землю і прийняла закон про оренду, тоді на ілюстрацію абсурдности того рішення не треба було довго чекати. За режиму приватної власности люди продають і купують землю за ринковими цінами і тому ніякому урядові ніяких цін встановляти не треба. Все, чого тут потрібно, це контракт продажі і реєстрація зміни власности у відповідному уряді.

Коли держава передає людині чи організації землю в оренду, тоді справи не такі прості. В березні ц.р. появилося „Положення про надання і вилучення земельних ділянок". Чого там тільки немає! Аплікації до місцевих Рад Депутатів, умови, за яких землю можна передати, котрий кусок землі дати аплікантові, той, що він хоче, чи той що хоче колгосп, чи Ради Депутатів. Коли збільшиться число конфліктів, тоді й збільшиться число законів і положень. Коли збільшиться число аплікантів, тоді мабуть, половина державних урядовців залишить те що вони робили дотепер, і почнуть займатись „наданням і вилученням земельних ділянок". Земельна реформа в Україні повинна іти в трьох напрямах. Закон про оренду повинен бути уневажнений. На його місце повинен прийти закон про приватну власність на землю, яку можна б купувати і продавати без ніяких суттєвих обмежень. В тій ділянці, замість шукати за порадами збанкрутованих марксистів леніністів, краще приглянутись, як таке законодавство виглядає в країнах Заходу з найбільш успішними аґрарними економіями.

Передаючи чи перепродуючи землю громадянами України, держава повинна фаворизувати родинні фарми. Родинна фарма може бути так само, а то й більш успішна, як кооператива чи акційна спілка. А коли так, тоді не тільки з економічних, але й зі соціологічних мотивів родинна фарма повинна мати першенство.

Незвичайно важною проблемою є продуктивність. Малі господарства не можуть конкурувати з великими, тому що не можуть собі дозволити на машини і трактори. В деяких країнах уряди, під політичним натиском селян, виплачують селянам величезні субсидії щоб їхні господарства затримались при житті. Ледве чи Україні виплатиться створювати цього роду ситуацію. І тому, фаворизуючи родинні фарми, не варто забувати про їх величину. З економічного штанд пункту не має найменшого сенсу розбивати колгоспи і радгоспи на малесенькі господарства.

І врешті насувається питання, чи держава повинна фаворизувати перетворення колгоспів і радгоспів на кооперативи, чи акційні спілки? Питання це незвичайно важливе, тому що тяжко припустити, щоб було можливо в скорому часі перетворити всі колгоспи і радгоспи на великі родинні фарми.

В дійсності, ідея кооператив не є погана, та організаційна структура кооператив є така, що вона значно утруднює торгівлю землею. Члени кооператив є власниками уділів, для яких публічного ринку немає. Дальшою перешкодою є те що важливі рішення роблять загальні збори членів кооперативи. Багато краще було б перевести колгоспи і радгоспи на звичайні акційні спілки, де власники акцій були б членами колгоспів і радгоспів і де тими акціями можна б торгувати на біржі. У такий спосіб люди ті були б власниками і робітниками фарми. Управа фарми могла б без труду купити додаткові куски поля, або продати частину, а то й цілу фарму. Така система дозволила б теж поодиноким людям стати власниками фарм.

Юрій Р. Рибак

ФІНАНСОВИЙ АСПЕКТ ЕМЕРИТІВ

Сьогоднішня економічна ситуація у ЗСА примушує нас, емеритів, серйозніше застановлятись над фінансовим аспектом нашого життя саме у хвилині, коли ми стали дійсними емеритами. У цій же стадії вже багато зробити не дасться, бо всі засоби масової інформації відносно проблем пенсії орієнтуються головно на особи, які є в дорозі до цього. Це, нас, емеритів, дещо запаморочує і приходиться пересівати велику кількість друкованого матеріялу, щоб виловити саме те, що нас ще цікавить і помагає зазнайомитись із змінливими фінансовими обставинами.

В основному економічна політика ЗСА під час цієї кризи–це зниження відсоткової стопи, щоб тим заохотити бизнесменів позичати гроші — дуже потрібні на пожвавлення економічної активности. І яка ж це іронія долі! Тут ніхто ж не журиться за емеритів, що джерело їхнього доходу з відсотків висихає! Тому і єдине нам залишилось шукати за можливістю отримати якнайвищі відсотки від інвестованого капіталу. І тут приходиться руководитись трьома моментами: яка є наша ціль, який тип інвестиції і який є стан економіки країни. А тому, що є багато можливостей наш успіх залежатиме від різнорідности інвестиції, що дає максимальний дохід та охорону перед інфляцією при мінімальному риску. Притому цікавлять нас забезпечені інвестиції як ощадностеві конта, сертифікати депозиту, державні випуски тощо, бо різного характеру фонди, хоча платять вищі відсотки, одначе не мають забезпечення у принципі. Тому і саме вони не запевнюють, що вкладений доляр можна витягнути цілим.

Існує теж можливість інвестувати без плачення податків або платити їх у пізнішому часі. Щоб збільшити доходи емерити використовують нерухоме майно, дім чи забезпеченеву полісу, а коли фізична сила дозволяє беруть часову працю. І притому не слід себе обезцінювати у порівнянні з молодими, коли йдеться про вишкіл. Як виявилось недавно на Фльориді, то емеритів далеко легше перевишколювати ніж молодих. Знову ж у праці працедавець вважає емерита за льояльного урядовця, який коштує його менше, бо не збільшує фірмових наладних витрат... Згідно з опитом, багато емеритів є охочі до праці. На жаль, не всі. Бувають, бо, і такі, що купують вигідний фотель, ставляють його перед телевізією, а засівши вигідно проводять так день за днем... Вони і навіть собі не усвідомлюють, що це найскорший спосіб перенестись постійно... на лоно Авраама!

Порівнюючи дохід пересічного емерита з його витратами можна завважити, що соціяльне забезпечення не покриває навіть мешкання та харчу. І що ж тут робити? Не один із нас переконався, що на правильній і строгій контролі витрат можна таки заробити. Це, бо, не значить, що збільшимо наші доходи. Ні! Це значить, що за цю саму кількість гроша можемо купити більше, не зменшуючи нашого основного капіталу, у хвилині коли прожиток дорожіє. І на чому можна заощадити? Ось, наприклад, зміняймо мешкання на дешевше, при закупі харчу використовуймо купони та випродажі, а знижки у крамницях загального вжитку. Користаймо теж з різних полегш, що дають поодинокі стейти відносно транспорту і життьових витрат. А таки найважливіше забезпечуймось на випадок недуги, бо рахунки лікування можуть нас через ніч здеґрадувати до рівня „велферу", а може і безприютних. Де тільки змога жадаймо „Сіньйор ситизенс дискант", бож це не є ніяке пониження, а нормальне явище в американській комерції.

Будьмо особливо осторожні, щоб не попасти у пастку обманців, бо це може дорого коштувати. (гл. моя стаття „Торгівля телефоном" ч. 107 з дати 6-го липня 1991 р.) З рукою на серці признаймось, що у тому ми самі собі винні. Ми не завжди достатočно обережні, а буваємо наївні надто, довірливі і погоджуємось з тим, що не зовсім для нас зрозуміле. Дуже часто підписуємось на документах, не перевіривши змісту, а вже не згадуючи, що не все читаємо цю частину, записану малим друком. У зв'язку з охороною перед обманом керуймось розумом, а не почуванням, коли аґресивний продавець починає грати на нашій амбіції.

* * *

Часто, бо хвилі життя штовхають людину у напрямі з якого, виглядає, що нема виходу. Ось пригадаймо епізод про людину, яка знайшлась на середні глибокої ріки і намагалася втримати на поверхні води... З лівого берега розніссся клич: „Не тратьте, куме, сили спускайтеся на дно"... А з правого берега залунало: „Тримайте, куме, силу — чекайте на судно!".

І чи в нашому житті ми не знаходились теж у безвихідному положенні? Але якось з того виходили, бо завжди появлялось судно рятунку... Та час робить своє. І хоча ми фізично „м'якнемо", то духово таки тверді як криця. І тому ще дальше активні у матеріяльній допомозі близьким та потребуючим. А скільки годин добровільного часу праці без винагороди присвячуємо нашій родині чи суспільності?... І не дивно, що нас молодші цінять, бо з повною пошаною називають срібноволосими зі золотим серцем! Нам не вистачить тільки фінансове забезпечення щоб фізично триматись. Нам треба почуватись сильними духово. І тому не роздумуймо над минулими невдачами. Не турбуймося, коли щось не виходить не з нашої вини. Забуваймо неґативи у житті, а затямлюймо позитиви і рахуймо скільки благословення нам зіслав Всевишній. Подумаймо тільки одне: мільйони, мільйони людей хотіли б бути на нашому місці, мати дах над головою, хліб насущний на столі і не журитись цим, щоб не втратити працю і стати безробітним!.

Анна Галя-Горбач

ПРЕДСТАВНИКИ УКРАЇНСЬКОГО КОМІТЕТУ МИРУ В НІМЕЧЧИНІ

Мабуть чи не вперше представники української творчої інтеліґенції загостили у провінційну клітину Християнської служби миру, що є протестантсько-євангелицьким відповідником відомої католицької організації „Пакс Крісті". Група українських письменників приїхала до Гессену і роз'їхалася по двох осіб в малі місцевості середнього Гессену біля університетських міст Марбурґ та Ґісен на пасторські родини. Ми мали нагоду стрінути Михайла Наєнка, завідувача катедри історії літературної теорії Київського університету та Олега Чорногуза, відомого гумориста і сатирика, довголітнього редактора „Перця", секретаря ради Спілки Письменників України.

Ґісенська газета „Алльґемайне Цайтунґ" надрукувала в своєму числі з 16-го листопада обширну статтю: „Між рядками написано... Два письменники з України гостями в Штауфенберґу — Незалежності — так, націоналізмові — ні!", в якій висвітлено зв'язки Гессену з білоруським та українським комітетами миру, їх контакти з німецькими подібними організаціями, що їх спонзорують переважно протестантсько-євангелицькі кола.

Автор статті підкреслює, що подібних гостей тому кілька років були б ще уважали „росіянами", але сьогодні і на Заході переставляються і привикають до перемін, що сталися в Союзі, починають вчитися, що там живуть окремі народи зі своїми культурами, яких слід пізнати і шанувати. Виступ і дискусії в довколишніх парафіяльних центрах, що в німецькій провінції, але також в містах, є осередками також культурно-політичного життя, точилися довкола проблем розвалу імперії та стремління народів до незалежного політичного, економічного та культурного життя.

Нашим гостям ставлено особливо багато питань у зв'язку з атомовою зброєю, що розміщена в Україні, з проблемами національних меншостей, розв'язкою важких економічних питань. З двох статтей, що їх помістили німецькі газети, бачимо, що згадані вище українські гості зуміли представити Україну і її людність, як таких, що бажають мирного співжиття внутрі країни, але також зі сусідами. Україна, на природні ресурси, бажає вийти в широкий світ, тим більше, що має великий потенціял фахових робітників, технічної та творчої інтеліґенції.

Немало розказали під час своїх виступів наші земляки також про переслідування, що їх зазнала українська культура, про жертви терору, але також про важке життя письменників, що старалися писати між рядками й не дати загинути українській культурі. І М. Наєнко, і О. Чорногуз; — це представники покоління, що дітьми пройшли важкі роки війни і післявоєнного голоду, про що вони розказували на зустрічах з приводу відзначення в неділю, 17-го листопада, Дня Народної Жалоби, коли німецький нарід згадує свої жертви з двох жорстоких війн. Ні святкування поширилися по цілій Европі саме з Німеччини. Щоб це ніколи більше не повторилося, тому є створено всі ці комітети миру, що мають в кожній країні своє забарвлення.

Михайло Наєнко та Олег Чорногуз згадали в цьому зв'язку Олеся Гончара, що є насьогодні головою Українського Комітету Миру і який мав вплив на вибір делеґації, що поїхала в Німеччину.

Ми, на жаль, не стрічали інших членів делеґації, але впевнені, що і вони залишили серед німецьких слухачів та у своїх гостинних господарів враження, що український нарід, у своїм прагненні до незалежного життя, сповнений бажанням, впорядкувати суспільно-політичні та економічні відносини і увійти як гордий господар у коло европейських народів.

Дзвінка Новаківська

„Я вже стала мала українка"

Коли чуєш про черги без кінця біля посольств різних країн, то мимоволі подумки задаєш собі питання: „Невже Україна така нещасна, що дійсно варто покидати її? За статистичними даними серед таких індустріяльно розвинутих країн як Великобританія, Італія, Франція, Німеччина, Україна посідає перше місце у виробництві цукру, сталі, видобутку залізної руди, вирощуванню картоплі (дані на 1990 р.). Та цей рівень виробництва чомусь не позначається на нашому добробуті. Для більшості людей головною проблемою є „де дістати", одяг, їжу, меблі електротовари та інше. Проблеми прожитку витіснили проблеми духовні з життя людини. Але ж українська культура дивує своїм кольоритом, а мова є однією з наймелодійніших у світі. В нас є що показати іншим народам, не дивлячись на довгі роки замовчування імен, нищення безцінних праць, зпровінціялізовання українського народу. В цьому можна переконатись дуже просто. Люди, які навіть колись слова такого не знали, а приїхавши сюди розкривають перед собою безмежний таємничий світ, що несе в собі глибокі філософські початки, які переплітаються з новоздобутими сьогоденням. І в серцях тих людей назавжди залишається виплекана солов'їними піснями Україна.

Одна з Львівських середніх шкіл, у якій я навчалась, стала гостинним пристанком для трьох з 10-ох американців, що приїхали до Львова в наслідок обміну студентами на 1990-1991 роки. Отже, в тій чи іншій мірі я мала познайомитись з трьома американцями. Далі сама доля вела мене до ближчих стосунків з ними, поставивши ведучою у телепередачі Львівського телебачення для юні та дітей під назвою „Вулик", яка мала на меті познайомити львів'ян з „дивною десяткою". Це правда, що дивною, бо вражати нас вони почали ще з перших днів нашого знайомства. Поперше, всі дружньо вирішили вчити не російську мову (як це було з усіма їхніми попередниками), а пізнати мелодійність української мови, пояснюючи це тим, що житимуть в країні, де ця мова є державною. Подруге, ніхто з них не нарікав на невигідне життя у Львові, а, навпаки, почали помаленьку втягуватись у наші проблеми, щиро проймаючись ними: стояли в чергах у маґазинах, проходили через „хрищення" місцевого транспорту, вставали засвітла, щоб застати теплу воду, бо пізніше і зимної немає. Але всі випробування фізичні, а подекуди і моральні, були винагороджені сповна. На кінець перебування на Україні всі американці дивували нас прекрасним знанням мови, а четверо з них навіть написали статті про своє життя тут в газеті „Просвіта".

Знання мови було чудово доповнене пізнанням духовного і культурного світу українців. Було величезною приємністю спостерігати, як четверо з них старанно вивчали свої ролі у різдвяному вертепі. Українська мова особливо важкою була для них через м'яку вимову, бо ніяк їм не вдавалось видати з себе потрібний звук. Той, хто міг хоч приблизно правильно сказати слово „лялька", був майже героєм. Але, коли людина хоче досягти якоїсь мети, то вона це зробить. І в перший „вертепний вечір" старання американців настільки переплелись зі стараннями українців, що вертеп зазвучав як всесильна багатокольоритна коляда. Очі у всіх світились від щастя, хоча під кінець вертепних вистав усі ледь ворушили не тільки язиком, а й ногами.

Так Лара Лекрон, Енді Спелман, Ерік Нут, Герольд Мелон запізнились з різдвяними звичаями України, що залишили в їх серцях слід навіки. Ви б бачили, з якою гордістю вони одягали потім українську сорочку, а Лара перед від'їздом додому сказала: „Я вже стала мала українка". Усі вони навчились нової мови, пізнали нову культуру, живучи в сім'ях тих десяток українців, що поїхали на рік вчитись до ЗСА за тим же обміном, пізнали саме українські взаємовідносини у родині, якими вони були просто захоплені. Людей, котрі їх приймали у себе вдома, вони називали не інакше як „мама", „тато", „дідусь" і „бабця", що підкреслювало їх бажання бути близькими до України, недивлячись на те, що їх коріння є дуже далекі від неї. А ще вони повернулись до ЗСА для навчання в коледжах, вищих школах, щоб набути певної професії і вже спеціялістом можливо повернути на Україну для допомоги організації роботи тут.

Напевно тому усі десятеро американців вважали, що рік проведений у Львові не пройшов даремно. То й для нас вони зробили немало, бо розбили образ американця з набитими грішми кишенями і корисливими бажаннями в душі, де не залишилось нічого сантиментального, людського. Американці дали поштовх до самозатвердження в цьому житті, для самовпевнених дій, бо ми самі маємо будувати своє щастя, переборовши суцільну колективізацію суспільства нашої країни, закладену ще на початку століття.

Українське відношення влилось в їх серця, заполонивши їх, спонукали на те, щоб зібратись десятьом і поспівати біля Львівського Оперного театру колядок, навчитись гри на сопілці, танцювати в українському народному ансамблі, вивчати вірші, які навіть для нас самих ставали відкриттям, адже ще багато прогалин є в українській культурі та історії. І ми повинні не тільки заповнити ці прогалини, а й вписати нові сторінки, повинні навчитись бути патріотами своєї Батьківщини в найкращому значенні цього слова, можливо, тоді стане менше на цій многострадальній землі яничарів. Нехай вираз „Слава Україні", що не раз можна було почути з уст десятьох американців, зазвучить на весь світ, підтверджуючи, що існує така духовно багата держава.

Любов Дмитришин-Часто

Україні

Не тільки за рідну дитину
Молились до Господа ми,
За матір свою — Україну
Благали, як тільки могли.

І сповнились наші надії,
Почуто наш відчайний глас.
Живи, Україно, єдина,
Нарешті — твій зоряний час!

Живи, дорога наша земле,
З прадавніх одвічних доріг
Вернулася юність до тебе
І впала зернятком до ніг.

Нехай його живлять в єднанні
І Віра, й Надія, й Любов,
І пам'ять про наші змагання,
Козацько-стрілецькую кров.

Нехай його живить вовіки
Жаданої волі роса,
Нехай над твоєю главою
Святії пливуть небеса!

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1991-ГО РОКУ

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
7 Словик Анґеля
13 Тесто Дорен
17 Аббасі Лариса; Бистрицький Віталій, Юлія; Пиріг Олеся; Шевчук Оленка
42 Михаїл Юстина
57 Моорі Кевін мол.
63 Стейґтнер Анна
70 Кузишин Катерина 2
88 Фарбер Михайло
94 Дигдало Стефан Паскей Юліян
104 Да Концейкао Юстин
112 Гіпп Бетґаня
120 Древна Христина
123 Голик Аманда
163 Соганчак Микола
180 Орем Христофор
182 Ленчук Дмитрій
206 Пасті Кеннет, Кевін
220 Косар Анґеліна
269 Ґербеґій Андрій 2.
277 Кебало Вікторія; Покора Марко
338 Дацко Леслій
360 Стасюк Павло; Тисовський Томас
385 Шінаґель Капрі
399 Григорчук Микола, Олександер
402 Балавра Адріян
437 Чорній Тарас
441 Любій Ліндзес
452 Лехман Роман
465 Білоґан Кассандра, Стефан; Липинський Вікторія, Забріна; Чесний Джім
486 Бенітець Андрій, Роберт; Торрес Андрея

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
44 Лешішин Брус
51 Хім'як Наталка
63 Гілеман Варвара
78 Ді Сарро Анґеля
112 Барич Йосиф
128 Федон Кеннет
145 Сливчук Михайло
183 Спольський Артур
216 Захарчук Юстис, Шельсея
218 Банцик Раймонд
220 Вовчук Михайло
221 Бранар Ерік
234 Іваник Віра
257 Яворський Роман
292 Осідач Мішель, Кімберлій
293 Риян Мішель
304 Новицький Лінда
337 Перріна Маркіян
353 Дзус Люба
355 Мальгівський Василь
458 Зільстра Андрій

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
16 Гаміцький Джені
43 Хвесик Андрій, Христина

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
83 Палаззо Ґеорґетт
170 Вандзіляк Еміль
372 Бонгам Данило; Вільблір Андрій

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
51 Олшанський Ліза 2
88 Шорох Любослав
233 Черкас Юлія
242 Гіксон Еймі
347 Аркінс Микола, Рай; Запар Михайло
358 Фішер Наталка
458 Плав'юк Данило, Михайло
489 Ткачук Павло
496 Нестерук Дмитро, Юрій; Пілат Леонід Світлана; Турук Люба, Світлана; Удодик Анатолій, Валентина, Лілія, Наталка

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
217 Хвесик Андрій, Христина
361с Гоміцький Джені

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
22 Леонартович Леся, Марко; Туфій Анна, Мойра, Тимотій
26 Спрінґер Катерина
44 Лешішин Брус
63 Гілеман Варвара
76 Ді Сарро Анґеля
112 Бабич Йосиф
128 Федон Кеннет
145 Сливчук Михайло мол.
156 Давид Йосиф
162 Гаврилюк Гейді
183 Спольський Артур
200 Коза Моніка
216 Захарчук Шельсес, Юстис
218 Бончик Раймонд
220 Вовчук Михайло
221 Брагар Ерік
234 Іваник Вера
257 Яворський Роман
268 Дутка Володимир мол.
292 Осідач Мішель, Кімберлій
304 Новицький Лінда
337 Петріна Маркіян
355 Малгівський Василь
441 Лоґоззо Михайло, Данило

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
6 Руденко Лариса
8 Тацин Христина
93 Войціцький Петро
127 Сенцьо Анна
153 Донеллі Михайло
204 Доріш Венді
209 Казьо Віктор; Якубович Леся
254 Лонгейль Роберт
301 Марцинюк Василь
316 Сабатович Ґізеля; Коваль Катерина
320 Чай Іван, Надія
332 Кропивницький Роберт
349 Яцук Петро
349 Жук Зіна
368 Даріян Михайло; Ковальчук Христина
375 Бариляк Андрея, Лара
379 Кекіш Тоска; Риш Марко
407 Зелений Степан
432 Голман Квітослава
439 Олександер Тамара
452 Солан Єред

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
10 Батицький Петро
17 Возний Ірена
37 Мець Роберт
47 Довній Михайло
94 Фітзпатрік Степан
106 Садовий Оксана
137 Плетчан Христина, Роберт
146 Хом'як Йосиф
170 Вандзіляк Еміль
174 Колодчин Роман
180 Беднар Лілза, Лоррі, Михайло
200 Захарчук Михайло
242 Ганчер Джефрій
320 Бойко Микола; Венґер Микола; Подгорняк Карій; Ратич Павло, Степан; Семенков Матвій, Михайло; Стецик Ольга, Стефан; Траска Роман; Яремчук Іван
337 Зарик Анна, Роман
349 Драґан Василь
371 Назарук Іван
372 Якубович Михайло, Марко, Стефан
399 Паласті Павло
422 Гузар Ніна

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ:

Відд.:
15 Кост Павло *
17 Бистрицький Анатолій, Лія; Білин Ліліян; Пиріг Андрій, Надія, Стефан отець; Шевчук Василь, Люба
22 Любас Патрик, Роберт
27 Вітакер Давид
38 Джордже Ліса
42 Паславський Нестор, Петруся
76 Папроцький Марія
86 Сієрант Юрій
88 Стефанишин Андрій
133 Кріеґл Дарія
183 Кривонос Бренда; Левандовський Джансон; Шав Андрій, Патрик, Томас
184 Цьолко Іван
204 Данилюк Андрій
221 Дуркач Наталка
328 Музика Гелена
242 Йокемик Михайло
254 Романишин Анна
267 Агмед Стефан
269 Ничка Андрій, Аріядна, Діяна
285 Франчук Микола
330 Пельзер Варвара
340 Зиська Павло
352 Рудий Стефан
367 Ганушевський Дарія
368 Ковальчук Христина
375 Матуш Роман
385 Постельс Роберт
399 Голойда Марґарита; Іванюк Діяна
423 Лукомський Любомира
437 Хоміяк Лідія
458 Лаврук Данило
777 Гнатишак Іван, Карол; Лавренс Михайло; Ле Дон на Алберт II, Алберт

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
15 Сокіл Олексій *
44 Ґрасон Варвара
63 Тірпак Карл *, Кельт *, Мелісса
65 Ковела Андрій *
75 Софійчук Стефанія
76 Богатюк Роман
94 Марчук Славія; Бабій Настя; Ониськів Стефан *
112 Меденіс Павліна; Кузняк Марія
113 Собко Карло *
120 Биць Іван *
127 Тарновський Аґнес, Михайло *
170 Вандзіляк Анна, Іван *; Максимчук Стефан *
171 Смарш Марія
191 Теліська Марія
194 Кулинич Любомир *
204 Керницький Домініка; Козак Уляна
220 Суліван Михайло *, Марія
240 Подтриґула Ірена
253 Максимів Теодосія
264 Микита Митко *
274 Лапп Андрій *
276 Лех Кім *
337 Ганас Роман *; Ґой Зеновій *
342 Хабена Софія
348 Скардіна Гелена
349 Трензелюк Теодор *
353 Явіляк Іван 2 *
361 Крушельницький Лідія
364 Данилович Марія 2.
399 Коляда Евгенія
414 Луців Володимир *
416 Онуфрик Катерина
486 Блишак Христина

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
180 Кравців Олена 2.
217 Сірик Анна
368 Берґман Марія

ЧЛЕНИ, СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
3 Бойко Карол, Микола *; Степаш Роза
15 Гаврилишин Олег 2.
88 Шпак Марія
127 Ільницький Емма
204 Мадзій Нестор *
217 Іванів Іван мол. *
221 Хім'як Наталка
254 Романишин Анна
316 Куцій Франклін *
379 Михальчук Джерій *; Нестеренко Сергій; Петренко Віктор *; Семанчук Марія 2; Скочилас Вікторія, Михайло *
458 Ґравес Донна
468 Фасс Володимир *; Бобик Василь *
496 Василевська Валентина, Михайло *; Васильченко Петро *; Кіт Ярослав *; Князь Дарія, Роман *; Мотсо Михайло *, Тетяна; Мухин Людмила, Микола *; Панкевич Степан *; Пілат Лідія, Оверко; Середа Віра, Сергій; Удодик Анна, Микола *

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
316 Сірик Анна
358 Кравцівд Олена 2.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
8 Ліхтенштейн Марта
22 Леонартович Леся
25 Тулей Марія
34 Древновська Христина; Дзерек Теодор *
63 Тірпак Карло *; Кейт *, Мелісса
65 Кобела Андрій *
75 Софіячук Стефанія
94 Ониськів Стефан
112 Меденіс Павліна
119 Кіш Марія
120 Бець Іван *
127 Тарнавський Аґнес, Михайло
170 Вандзіляк Анна
183 Ґірардин Діяна
194 Кулинич Любомир *; Островський Галина
200 Пригода Лінда 4.
220 Суліван Марія, Михайло *
233 Андрійович Орест *; Ліпанин Христина
256 Поілон Марко *; Улан Павло *
264 Микита Митро *
274 Лапп Андрій *
276 Леах Кім *
330 Рельзер Варвара 2.
337 Петріна Ірена
342 Шабена Софія
348 Ґерчак Моллій
349 Трензелюк Теодора *
352 Лесик Евфрозина; Гладаш Ольга
353 Вавіяк Іван 2 *
355 Малгівський Василь *
364 Данилович Марія 2.
372 Михальчук Михайло *
379 Куриляк Павло 2 *
399 Коляда Евгенія
441 Лисий Сусанна
486 Блишак Христина

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІЙДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
7 Фіґурете Джеймс *
8 Козіцький Ліля
13 Курятник Гелена
50 Трипняк Ольга
70 Кмет Богданна, Мирослава
83 Сабо Ліза
86 Серант Юрій *
106 Пуп Володимир *
133 Довгань Іван *
183 Василина Тарас *
184 Грицин Марта
191 Наболотний Анна
200 Калиновський Анна
204 Бакуменко Христина
214 Оришкевич Остап
220 Коваль Джеймс
221 Мартинюк Олександер, Стефанія
233 Стенчак Стів *
234 Гринда Стефан
266 Кривулич Володимир *
285 Макашів Володимир *, Марія; Орел Василь; Скібіцький Павло *
292 Кашній Марія
321 Сочеський Марія
327 Мутлос Лінда М.
337 Мелех Євген *
349 Фещук Павля
375 Новаківська Мирослава
379 Іванців Ірена; Лавнецький Людмила; Міткал Віктор *; Тихий Ольга
383 Мартинюк Зеній *
385 Муха Софія
414 Самсонюк Олександер *; Цибрівський Орися
432 Гулій Марія; Ковалівський Юрій *; Ребрик Михайло *; Скочилак Люба, Теодор
434 Сосновський Оксана
462 Клун Надія
464 Селенський Стефан *
472 Вижницький Павло; Чижик Володимир

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
15 Сокіл Олексій
32 Лебідь Ніна; Продусленко Зіна, Микола мол. *
42 Пеленський Евелин
44 Ґрасон Варвара
47 Довній Бріян *, Дональд-3-ій *
70 Блетген Ольга
83 Михалко Стефанія
88 Вовчук Микола
94 Кудла Іванна; Соколій Анатолій *
106 Смолак Анастасія
113 Сопко Чарлс *
123 Василько Гелена
127 Ґаврон Софія; Спензер Сусанна
137 Когут Стефан *
151 Худолій Микола *
170 Максимчук Стефан *
171 Челос Роберт *
173 Сокольський Павліна
182 Сабо Марція
183 Ґардій Іванна, Катерина, Павло *; Назарк Катерина, Наталка
204 Козак Уляна; Керницький Домініка
220 Мироняк Анна, Василь *; Родак Марія
223 Залій Стефан *
233 Дейчаківський Микола *
242 Рейзі Патриція
253 Максимів Теодосія
337 Ганас Роман мол.
337 Ґой Зеновій
345 Брин Марко *
348 Скардіна Гелена
349 Мельничук Михайло *
361 Крушельницький Лідія
368 Туртяк Ірена В.
379 Дедьо Анна; Сточанський Марія
385 Дмитрук Михайло *
399 Трусевич Зоріяна *
414 Люців Володимир; Цибрівський Наталка, Юрій
416 Онуфрик Катерина
422 Гузар Єлісей
441 Мигаль Роман *
445 Ґенґало Борис
454 Бориско Анна
476 Онуфрищук Іван мол. *

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Відд.:
267 Берків Синтія
320 Траска Ірена, Олександер
434 Когутяк Уляна

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
5 Сінґур.. Ольга
8 Ільчишин Іван
11 Борсюк Микола *
34 Гриндій Марія
39 Тарнавський Іван
75 Кремко Володимир *
78 Дранчак Михайло *; Кейсо Тереза
94 Бабій Гася; Маршук Славка
102 Бобечко Степан
106 Курило Марія
108 Луїз Юлія
113 Релик Олексій мол. *
123 Балінт Марія
125 Іванишин Анна
127 Данило Францес; Жоржанюк Ольга; Сіеберт Марія 2.
130 Баранкевич Йосиф *; Гаврилович Марія
146 Дев Ольга
147 Галасовський Михайло *
155 Чумер Іван і
170 Попик Анастасія
171 Пігура Марія 2.
174 Лотоцький Іван
179 Лесеґанич Марія
194 Озарчук Микола *
200 Кашуба Петро 2.
204 Мазурчак Бронислава 2.
213 Зощак Петро *
216 Галамар Михайло *
220 Матвійчин Ілько
221 Андруш Михайло *; Дубик Василь *; Дузанський Теодор *
230 Мотошко Гелена
233 Бельґатський Володимир
234 Іваник Єва
242 Давид Іван *
243 Заокопний Стефан 2 *
245 Голінко Микола *
256 Футерко Марія
281 Шеремета Богдан 2 *
322 Настюк Іван
325 Паґут Анна
338 Федорович Микола отець
341 Зелений Ростислав *
342 Сокальська Софія, Старек Марія
345 Квітковська Олександра
349 Шулць Микола *
352 Кий Василь
358 Волович Микола; Фур Стефанія 2
360 Ломиш Лев 2.
361 Драґан Іван 2; Донеллій Йосиф 1 *
379 Кравець Ярослав
383 Клюс анна
385 Анжостович Мотря 2.
390 Селеман Петро *
399 Грицай Петро; Скальчук Петро
439 Стасюк Степан *
448 Кордуба Степан *
472 Дерзко Ірена
484 Самійленко Олексій
489 Йова Іван
490 Шах Микола

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
8 Барна Ніна
15 Кость Павло
22 Любас Патрік *, Роберт *
238 Музика Гелена
399 Іваник Діяна

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
25 Мельник Петро *
353 Джус Люба, Надія, Сусанна, Томас

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
291 Савчак Олена, Ярослав *

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
200 Пригода Лінда
233 Андрійович Орест *
240 Масієч Тарас *
347 Андраш Ігор *; Запар Михайло *, Олександра
358 Воловиш Володимир *
401 Матусяк Оксана
409 Урсо Василь *
496 Василевська Валентина, Михайло *, Петро *; Князь Дарія, Роман *, Руслан *; Мотсо Михайло *, Татяна; Мухін Людмила, Микола *; Панкевич Стефан *; Пілат Лідія; Піркін Григорій *; Оксана; Середа Віра, Сергій *°; Удодик Анна, Микола *

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
105 Лазор Іван *, Христина
240 Савчак Олена, Ярослава *

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ АКЦИДЕНТОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
234 Юхневікус Едмунд
277 Дутка Петро
316 Колій Михайло
349 Мельничук Анна
387 Олексяк Анастасія
427 Швець Марія

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ

Стан з 30 вересня 11991

Кляса Т16	97
Кляса Р70	76

Нові кляси

Кляса W	26
Кляса Е18	1,931
Кляса Е20	2,197
Кляса Е65	263
Кляса Р20	3,101
Кляса Р65	144
Кляса ТР65	1,178
Кляса Т23	201
Кляса WSP	392
Кляса SP-E65	432
Разом	**10,038**

Забезпечення департаменту дорослих:

Старий рід	7
Кляса Р70	30
Кляса Т	380
Кляса W	8,294
Кляса Р20	5,380
Кляса Е20	4,922
Кляса Е65	1,557
Кляса Р65	718
кляса DP60	119
Кляса DP65	645
Кляса SP-W	398
Кляса SP-E65	213
Кляса АДД	5,682
Кляса Т10	470
Кляса Т5	109
Кляса DT30	5
Кляса ART	22

Дорослі члени з молодечими грамотами

Кляса W	0
Кляса Р20	378
Кляса Е20	213
Кляса Р65	28
Кляса Е65	74
Кляса Е18	4
Разом 30 вересня 1991	**29,648**

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 31 серпня 1991)	17,725	44,095	5,706	67,626
Активні члени				
(Приріст у вересні 1991)				
Нові члени	48	52	6	106
Прийняті наново	23	90	5	118
Прийняті з перехідними листами	3	4	2	9
Зміни кляс забезпечення	4	—	—	4
Прийняті з Деп. Молоді	—	—	—	—
Разом	**78**	**146**	**13**	**237**
(Убуток у вересні 1991)				
Суспендовані	22	39	27	88
Відійшли з перех. листами	3	3	4	10
Зміни кляс забезпечення	4	—	—	4
Відійшли до дорослих	—	—	—	—
Померли	—	83	—	83
Вибрали гроші	31	52	—	83
Відійшли з вип. п. сум забез.	27	51	—	78
Виплатили вповні вкладки забезпечення	36	58	—	94
Відійшли на част. випл. забез.	—	—	—	—
Відійшли на безпл. прод. забезпечення	—	—	—	-
Вигасла важність забезпечення	—	4	6	10
Разом	**123**	**290**	**37**	**450**
Члени, які виплатили вкладки:				
(Приріст у вересні 1991)				
Виплачене забезпечення	36	58	—	94
На безпл. продовж. забезп.	5	13	—	18
Разом	**41**	**71**	**—**	**112**
(Убуток у вересні 1991)				
Померли	—	46	—	46
Вибрали готівку	17	18	—	35
Повернені в активні	4	6	—	10
Вигасло продовж. забезп.	3	5	—	8
Разом	**24**	**75**	**—**	**99**
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем місяця вересня 1991	**17,697**	**43,947**	**5,682**	**67,326**

ЗІРКОЮ (*) Є ПОЗНАЧЕНІ ПРІЗВИЩА ДОРОСЛИХ ЧЛЕНІВ ЧОЛОВІЧОЇ СТАТІ, **ВКЛАДКИ ГРАМОТ ЯКИХ НЕ ВКЛЮЧАЮТЬ ПЕРЕДПЛАТУ „СВОБОДИ".**

У В А Г А

ЯКУ КОЖНИЙ ВІДДІЛОВИЙ УРЯДОВЕЦЬ І ЧЛЕН УНСОЮЗУ ПОВИНЕН ПРОЧИТАТИ І **ВІДПОВІДНО ДО НЕЇ ДОСТОСУВАТИСЬ:**

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовому звіті за місяць **ВЕРЕСЕНЬ 1991-го РОКУ**, як суспендовані, **МОЖУТЬ БУТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ, ЯКЩО ЗГОЛОСЯТЬСЯ ДО СЕКРЕТАРІВ СВОЇХ ВІДДІЛІВ І ЗАПЛАТЯТЬ ЗА ЧАС СУСПНЕДИ ВКЛАДКИ, БО ІНАКШЕ** члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, за вийнятком тих прав, які є затверджені грамотою і статутом. Те саме відноситься до членів, які впродовж **ВЕРЕСНЯ 1991-го РОКУ ВЗЯЛИ ПЕРЕХІДНІ ЛИСТИ І ДОСІ НЕ ЗГОЛОСИЛИСЯ ДО ІНШИХ ПОВНОПРАВНИХ ВІДДІЛІВ.**

ВОЛОДИМИР СОХАН
Головний касир

ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Дозвольте пригадати Вам, що вкладки повинні бути вплачені вже в першому дні місяця, коли припадає чергова платність.

Тому проситься належні вкладки вирівнювати не пізніше, як 25-го дня даного місяця.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1991 РОКУ

ПРИБУТКИ:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
2	89.78	163	849.53	340	334.85
3	266.32	164	334.99	341	240.77
5	1,204.29	165	81.23	342	314.74
6	157.96	166	381.91	343	416.36
7	815.92	168	168.09	345	840.78
8	5,714.47	169	572.88	347	1,231.65
9	94.27	170	1,999.54	348	928.88
10	64.42	171	756.28	349	1,637.67
11	55.63	172	637.61	350	367.75
12	282.30	173	962.68	353	798.70
13	2,573.13	174	5,497.23	354	539.56
14	1,190.66	175	348.53	355	155.29
15	1,129.97	177	73.85	356	179.40
16	291.18	179	82.55	358	1,324.42
17	88.17	180	486.69	360	191.15
19	387.61	182	238.78	361	1,910.48
20	280.37	183	689.31	362	99.46
21	147.44	184	602.86	364	482.91
22	559.19	190	25.32	367	1,826.92
23	329.83	191	1,663.64	368	2,539.05
24	1.65	193	8.00	369	291.73
25	1,249.99	194	958.07	370	281.23
26	32.19	200	1,942.41	371	969.97
27	608.92	204	1,661.52	372	601.26
29	142.34	205	720.06	373	133.41
31	169.48	206	1,918.09	374	514.38
32	614.92	209	323.29	375	915.36
36	32.26	211	118.64	376	15.40
37	637.37	212	681.38	377	343.68
38	213.74	214	88.27	378	345.32
39	735.54	216	1,519.37	379	1,119.11
40	66.05	217	1,568.12	380	187.65
42	1,348.21	218	51.88	381	1,074.06
43	46.60	220	950.96	382	174.34
44	1,021.58	221	638.04	383	652.92
45	407.35	223	189.55	385	1,001.01
46	252.80	224	102.06	389	273.09
47	924.76	226	58.84	390	192.81
48	638.06	230	1,302.79	394	97.24
49	88.49	231	333.82	395	32.20
50	25.30	233	1,087.64	397	753.90
51	771.75	234	322.06	399	1,568.45
53	483.81	235	103.48	401	1,276.66
55	548.88	236	441.53	402	552.08
56	608.63	237	250.00	403	249.17
57	402.51	238	1,276.57	407	238.17
58	262.44	240	1,463.60	408	302.57
59	972.58	241	128.14	409	606.37
62	22.63	242	1,684.15	413	30.72
63	2,635.71	243	7.73	414	1,575.19
70	384.99	245	1,153.48	416	2,046.32
73	115.86	247	67.07	417	79.96
75	460.48	248	150.97	419	7.62
76	5,012.68	253	700.70	421	223.26
78	684.29	254	665.58	422	761.09
81	57.13	256	988.39	423	471.19
82	466.93	257	686.41	424	566.42
83	1,030.75	258	4.02	427	539.24
86	322.31	259	421.98	429	9.30
87	33.76	260	48.81	430	476.09
88	1,281.34	261	215.50	432	1,665.45
91	149.58	264	22.35	433	51.13
92	104.03	266	971.70	434	2,318.16
93	258.41	267	405.62	437	745.46
94	2,449.88	268	166.69	440	262.71
95	192.12	269	374.13	441	541.51
96	743.01	271	1,540.49	442	404.17
98	88.99	274	300.00	444	405.59
100	4.97	275	189.01	445	529.95
101	271.80	276	805.16	448	4,520.17
102	643.93	277	673.06	450	449.60
103	351.87	280	33.83	451	1,158.70
104	93.11	281	442.02	452	363.46
105	109.87	282	246.94	454	363.23
106	378.62	283	385.18	455	400.51
107	34.52	285	544.69	456	136.07
108	17.39				
109	38.02	286	151.12	457	128.11
110	479.01	287	766.82	458	3,929.48
112	473.57	290	126.44	459	513.01
114	402.52	291	382.18	461	259.01
115	242.56	292	1,467.00	462	401.72
116	320.44	293	115.72	464	435.13
119	47.72	294	9.95	465	1,285.24
120	496.90	295	133.80	466	189.52
121	391.84	296	31.32	467	148.52
122	97.65	301	527.82	468	38.72
123	562.58	303	33.60	471	666.26
125	558.26	304	327.92	472	482.72
126	11.46	305	1,108.94	473	1,081.63
127	1,801.69	306	95.34	474	195.79
128	112.41	307	353.65	476	8.44
129	10 67	309	75.10	479	159.57
130	168.65	312	26.49	481	199.84
131	270.35	316	1,002.45	484	623.22
132	39.17	317	268.34	485	28.15
133	676.29	318	54.17	486	199.35
135	21.42	320	268.20	487	113.97
137	360.50	322	156.93	488	216.02
143	121.70	323	78.55	489	405.15
145	62.25	324	257.07	490	105.41
146	405.75	325	581.93	496	1,183.02
147	774.69	327	508.78	497	142.61
149	21.96	328	223.43	500	422.86
151	72.06	330	889.65	501	14.78
153	1,657.47	332	134.70	502	334.33
156	342.68	333	179.70	503	168.92
157	169.23	337	2,110.60	504	120.94
161	863.98	338	29.90	505	247.54
162	253.91	339	130.85	506	12.08

Вкладки зібрані в усіх клясах Життьового Забезпечення 189,614.89

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
5	6.50	164	24.90	349	46.10
6	51.20	166	9.20	350	3.20
8	75.60	168	8.60	355	11.00
10	8.30	170	34.40	358	103.40
11	6.40	171	23.10	360	25.85
14	42.10	172	37.65	361	4.25
15	20.70	173	20.75	367	18.35
16	34.60	174	105.40	368	31.40
22	108.30	175	11.00	369	13.15
25	60.30	180	11.65	371	11.85
27	47.30	183	13.10	374	6.50
29	1.75	200	33.55	375	4.80
32	35.85	206	6.50	378	8.15
37	2.45	209	13.20	383	6.50
44	6.55	212	52.00	385	46.05
46	60.20	214	12.00	394	11.00
47	60.50	217	18.30	395	11.00
49	11.00	221	66.00	399	6.50
51	20.20	223	17.50	401	42.50
53	19.50	230	17.30	402	65.05
55	5.00	231	13.00	407	18.40
59	34.75	233	43.25	408	3.20
70	47.10	235	8.30	409	8.30
76	17.35	236	9.20	416	11.00
78	16.65	238	8.30	419	9.45
81	0.60	240	87.55	421	33.00
82	24.90	242	40.65	422	14.85
83	52.20	243	11.00	424	1.10
88	4.80	245	6.25	427	19.65
93	12.00	247	0.75	430	32.60
94	38.50	248	2.55	432	6.50
95	11.40	253	2.00	434	148.50
96	21.55	254	9.20	437	3.25
		259	6.50		
101	9.20	261	40.65	440	11.00
102	0.85	266	73.40	441	14.80
105	14.80	267	11.00	442	9.20
106	4.80	269	31.55	444	15.75
108	0.85	271	19.85	445	68.60
110	13.20	277	5.60	448	55.40
114	21.40	280	11.00	450	14.00
115	20.40	282	0.85	452	17.50
116	18.05	283	19.50	454	34.30
120	0.85	287	53.50	458	54.50
121	2.20	290	1.80	459	1.70
125	24.90	291	11.00	461	6.50
127	57.80	292	43.80	464	6.50
131	2.90	320	9.30	465	31.30
133	21.90	325	11.00	471	32.00
146	38.65	327	18.70	472	1.45
147	58.60	328	4.05	481	11.00
149	9.20	333	29.60	484	26.00
151	6.50	337	26.00	490	8.70
153	58.15	340	28.90	496	60.55
156	16.70	341	3.80	497	6.40
161	1.20	342	30.50	500	23.20
162	13.00	347	34.05	503	6.65
163	6.50	348	38.80	504	11.00

Вкладки зібрані в клясі Акцидентового Забезпечення 4,045.90

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1991 Р.

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
22	Анна Каґан	50.00
22	Бессі Пашко	50.00
36	Кеті Петерс	50.00
36	Ольга Василишин	50.00
37	Анна Реклаїтіс	50.00
37	Юлія Вееґ	50.00
39	Марія Гриник	50.00
55	Іван Ґавріленковський	50.00
55	Марія Ґавріленковський	50.00
55	Ольга Канарчук	50.00
55	Марія Рибак	50.00
70	Стефанія Білик	50.00
70	Параскевія Шеремета	50.00
76	Анна Хриневська	50.00
83	Роза Кузевич	50.00
121	Леон Фатюк	50.00
121	Джан Городніцкі	50.00
121	Михайло Ґадз	50.00
147	Степан Саврук	50.00
206	Лікерія Бурак	50.00
221	Петро Такой	50.00
233	Анна Безґацька	50.00
240	Степан Кіндрат	50.00
282	Микола Кравець	50.00
287	Людвіка Васильців	50.00
288	Гнат Балазюк	50.00
333	Володимир Боберський	50.00
360	Роман Щуровський	50.00
361	Александра Салик	50.00
364	Серафина Ковбасюк	50.00
382	Мабель Гаракель	50.00
385	Володимир Нич	50.00
397	Зенон Лукасевич	50.00
	Разом	**1,650.00**

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1991 Р.

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
6	Анна Вовк	500.00
6	Анна Вовк	500.00
14	Анна Майорчак	500.00
15	Андрій Негребецький	500.00
22	Софія Мариняк	500.00
63	Іван Буряк	1,000.00
63	Ліліян М. Петро	500.00
63	Ліліян М. Петро	500.00
75	Володимир Кремко	1,000.00
75	Віліям Пронів	1,000.00
78	Тереса Кейсо	637.00
94	Галина Бабій	500.00
94	Галина Бабій	500.00
94	Слава Марчук	500.00
113	Джеймс Віщук	1,000.00
131	Андрій Кралька	500.00
131	Андрій Кралька	500.00
155	Лоренс Берко	1,000.00
155	Джан Чумер	1,000.00
155	Джозеф Двуліт	1,000.00
158	Марія Лостен Гумен	1,000.00
161	Юрій М. Протенік	500.00
161	Юрій М. Протенік	500.00
161	Микола Олексович	500.00
192	Петро Брикайло	500.00
192	Едвард Я. Цукер	1,000.00
194	Микола Озарчук	1,500.00
221	Теодор Дужанський	500.00
234	Микола Горінь	1,000.00
234	Микола Горінь	1,000.00
238	Марія Гапонук	578.00
238	Григорій Костецький	1,000.00
240	Іван Оркуша	500.00
242	Джан Давид	1,000.00
245	Степан Ґулґун	1,000.00
245	Микола Голінко	570.00
245	Микола Голінко	1,659.00
245	Володимир Коропей	500.00
281	Євген Кондратюк	500.00
292	Юрій Куян	500.00
295	Ярема Порховський	1,000.00
312	Марія Хміль	500.00
316	Володимир Кучмій	1,000.00
345	Ксеня Тофен	500.00
349	Микола Шульц	1,000.00
353	Богдан Цимбалістий	1,000.00
360	Ірена Косовська	1,000.00
360	Ірена Косовська	1,000.00
379	Юлія Єднороз	500.00
399	Едвард Нельсон	500.00
409	Павля Лав	1,000.00
423	Людмила Рудецька	1,000.00
430	Марія Рибачок	500.00
486	Микола Костирко	500.00
	Разом	**40,444.00**

КАНАДА

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
432	Проктор Дунець	500.00
	Разом	**500.00**

ФІНАНСОВИЙ ВІДДІЛ ПРИБУТКИ ЗА ВЕРЕСЕНЬ 1991

Членські вкладки	$213,141.76
Прибутки книгарні і друкарні	124,336.14
Прибутки від інвестицій:	
Бондів	$437,415.97
Реальності в Кергонксоні, Н. Й.	157,827.98
Гіпотечних позичок	35,381.61
Членських позичок	2,388.47
Уділів	16,648.94
Банків	2,889.10
Разом	**$652,552.07**
Звороти:	
Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення працівників	$16,421.03
Загальних канцелярійних видатків	24.75
Видатків Відд. Братської діяльности	90.00
Коштів інвестицій	195.00
Податків від заморгеджованих реальностей	217.33
Премії шпитального забезпечення працівників	635.30
Коштів актюарії і статистики	540.00
Стипендії	1,100.00
Винагороди Відділових секретарів	712.64
Коштів лікарського бадання	43.94
Поштових оплат	13.00
Коштів Канцелярії у Вашінґтоні	2,693.80
За дозрілі вивінувальні грамоти	1,000.00
Разом	**$23,686.79**
Різні прибутки:	
Переносне конто-платні	11,627.51
Пожертви для Фонду Відродження України — УНС	6,397.86
Переносне конто	464,018.13
Разом	**$482,043.50**
Інвестиції:	
Дозрілі і продані бонди	$527,575.97
Сплачено гіпотечних позичок	25,639.82
Сплачено членських позичок	1,529.41
Разом	**$554,745.20**
Разом загальний прибуток на вересень 1991	**$2,050,505.46**

ВИДАТКИ ЗА ВЕРЕСЕНЬ 1991

Виплати членам:	
Грошові звороти	$31,355.74
За дозрілі вивінувальні грамоти	72,079.00
Посмертні допомоги	41,597.00
Відсотки від посмертних допомог	41.97
Вкладки за дітей, яких родичі померли	260.07
Премії за реасикурацію	1,391.46
Дивіденда членам	687.34
Виплати пенсійних грамот	262.87
Допомога з Фонду Братського	1,650.00
Виплати з Сирітського Фонду	1,850.33
Стипендії	4,600.00
Разом	**$155,775.78**
Видатки:	
Канцелярії у Вашінґтоні	$17,944.64
Союзівки	280,467.01
Книгарні і друкарні	128,059.32
„Свобода" за орган	75,015.80
Організаційні видатки:	
Оголошення	1,489.88
Лікарські бадання нових членів	221.20
Винагорода обласних організаторів	22,895.19
Винагорода Відділових секретарів	300.00
Винагорода Відділових організаторів	11,412.74
Кошти подорожей обласних організаторів	6,560.24
Кошти обласних засідань	672.50
Разом	**$43,551.75**
Платні, забезпечення і податки:	
Платня головних урядовців	$17,662.27
Платня працівників	42,975.71
Премії за шпитальне забезпечення працівників	27,111.36
Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників	20,132.66
Канадські Корп. податки	22.34
Разом	**$107,904.34**
Загальні адміністративні видатки:	
Кошти актюарія і статистики	$7,510.00
Книжки і друки	264.38
Вкладки до братських конгресів	1,615.00
Загальні канцелярійні видатки	1,494.03
Оплати до асекураційних урядів	212.43
Поштові оплати	3,126.20
Кошти друків і приборів	1,928.07
Кошти телефону	2,340.50
Загальні кошти подорожей	2,391.32
Разом	**$20,881.93**
Різні видатки:	
Кошти контролі	$261.70
Кошти Конвенції	750.00
Дотації	2,250.00
Виплати Відд. Братської діяльности	825.00
Переносне конто — платн і	11,627.51
Кошти компютеризації	1,980.00
Виплати Фонду Відродженя України — УНС	1,810.04
Переносне конто	463,786.70
Податки від заморґеджованих Реальностей	2,255.87
Разом	**$485,546.82**
Інвестиції:	
Закуплено бонди	$724,322.60
Закуплено уділи	13,389.49
Уділено позички на підклад грамот	5,888.47
Капітальний ремонт на Союзівці	549.40
Закуплено елект. машини	713.19
Разом	**$744,863.15**
Видатки за вересень 1991	**$2,060,010.54**

БАЛЯНС

СТАН ЧИННИЙ:		СТАН ДОВЖНИЙ: Фонди	
Готівка	$431,310.19		
Бонди	48,357,262.71		
Уділи	1,529,875.92	Забезпечене-вий	$64,918,551.31
Гіпотечні позички	5,069,705.63	Акцидентовий	1,943,258.03
Позички на грамоти	611,702.34		
Реальності	2,366,574.48	Братський	(994,686.24)
Друкарські і електронічні машини	299,165.14	Сирітський	418,723.21
Позичка для Корпорації Дому УНС	6,033,401.00	Захисту	(1,538,865.05)
Позичка для УНС Корп. ім. Д. Галичина	104,551.04	Наглої потреби	56,567.19
Разом	**$64,803,548.45**	**Разом**	**$64,803,548.45**

ОЛЕКСАНДЕР БЛАГІТКА,
головний касир

ЗВІТ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ВЕРЕСЕНЬ 1991 РОКУ

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У ВЕРЕСНІ 1991 Р.

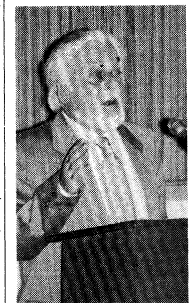
Ч.В.	Організатор	Придбав у вересні	Сума забезпечення	АДД	СП	Разом у 1991 р.
	Округа БАЛТИМОР					
15	О. Зинюк	2	15,000	1		15
	Округа БАФФАЛО					
360	Й. Гаврилюк	2	34,000		2	7
	Округа БОСТОН					
238	Анна Ремик	2	8,000	1		11
	Округа ЧИКАҐО					
17	Я. Билень	13	48,000			22
22	Гелен Олек Скит	4	16,000	2	2	20
220	Б. Вовчик	1	10,000			6
221	М. Карачевський	1	7,000		1	5
399	Р. Припхан	5	164,000	1		10
423	С. Куропась	1	3,000			2
452	Наталія Шуя	1	3,000			8
		26	**251,000**	**3**	**3**	
	Округа КЛІВЛЕНД					
112	Марія Капраль	1	3,000			2
180	Ґеновефа Жеребняк	1	5,000			3
		2	**8,000**			
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ					
70	М. Шеремета	2	20,000			6
	Округа ДІТРОЙТ					
94	Олена Татарська	1	5,000			5
183	Катерина Назарк	5	18,500		5	12
		6	**23,500**		**5**	
	Округа МІННЕАПОЛІС					
385	М. Крамарчук	2	40,000			2
	Округа МОНТРЕАЛЬ					
465	Текля Мороз	5	25,000			8
	Округа НЮ ГЕЙВЕН					
254	В. Романишин	1	4,000			5
277	В. Василенко	2	6,000			4
		3	**10,000**			
	Округа НЮАРК					
27	Н. Олесницький	1	50,000			7
76	Юлія Демчук	1	5,000			6
133	Я. Леськів	1	5,000			4
340	Е. Макар	1	100,000			8
		4	**160,000**			
	Округа НЮ ЙОРК					
8	Марія Кульчицька	1	5,000	1		8
86	І. Сєрант	1	15,000		1	2
184	Варка Бачинська	1	3,000			13
204	М. Заліпський	1	2,000		1	2
267	І. Флис	1	3,000			1
		5	**28,000**	**1**	**2**	
	Округа НІЯҐАРА					
458	Д. Пищ	1	10,000			5
	Округа ПАССЕЙК					
42	Ю. Котляр	3	103,000			17
182	Ю. Клименко	1	3,000			1
		4	**106,000**			
	Округа ПЕРТ АМБОЙ					
104	В. Матківський	2	6,000			2
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ					
163	Т. Дуда	1	5,000			5
269	Христина Ґербеги	5	59,000		5	10
352	М. Кий	1	3,000			3
375	П. Тарнавський	1	3,000			13
		8	**70,000**		**5**	
	Округа ПІТТСБУРҐ					
63	М. Турко	1	5,000		1	15
120	Е. Матіяш	1	3,000		1	8
338	Ольга Пішко	1	2,000		1	1
		3	**10,000**		**3**	
	Округа РОЧЕСТЕР					
285	О. Скібіцький	1	3,000			6
367	П. Дзюба	1	3,000			7
437	М. Малинівський	2	6,000			2
		4	**12,000**			
	Округа СКРЕНТОН					
123	Софія Голик	1	3,000			1
	Округа СИРАКЮЗИ/ЮТИКА					
38	Е. Ґузиляк	1	3,000			1
330	Я. Мартинюк	1	8,000			1
		2	**11,000**			
	Округа ШАМОКІН					
7	Гелен Словік	1	10,000		1	1
98	Ольга Дудіш	1	10,000			1
242	Й. Чабан	1	3,000			36
		3	**23,000**		**1**	
	Округа ТОРОНТО					
402	В. Дідюк	1	3,000			4
441	Ліліяна Заневич	1	5,000			2
		2	**8,000**			
	Округа ТРОЙ/ОЛБАНІ					
13	П. Шевчук	1	3,000			11
57	М. Савків	1	3,000			5
88	Стефанія Гаврилюк	1	5,000			25
	В. Квас	1	6,000			
		4	**17,000**			
	Округа ВУНСАКЕТ					
206	Л. Гардінк	2	20,000			9
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ В АМЕРИЦІ					
368	А. Маринюк	1	5,000			6
486	В. Оренчук	3	30,000			9
777	Ледон	3	4,000			5
	С. Маіні	2	200,000			
		9	**239,000**			

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ВЕРЕСНІ 1991 РОКУ

П.ч.	Округа/осідок	Число Відділу	Придбано чл. у вересні	Придбано чл. разом	Забезпечення на суму у вересні	Забезпечення на суму разом у 1991 р.	Разом АДД
	Округи ПЕНСИЛЬВЕНІЇ						
1.	Філядельфія	40	8	125	70,000	1,098,000	20
2.	Піттсбурґ	17	3	51	10,000	348,000	5
3.	Шамокін	14	3	55	23,000	330,000	8
4.	Аллентавн	12	—	10	—	59,000	2
5.	Скрентон	4	1	1	3,000	3,000	—
6.	Вілкс Бери	7	—	18	—	193,000	2
	Разом	**94**	**15**	**260**	**106,000**	**2,031,000**	**37**
	Округа МЕРИЛЕНДУ						
	Балтимор	8	2	23	15,000	253,000	3
	Округи НЮ ЙОРКУ						
1.	Ню Йорк	30	5	65	28,000	457,000	5
2	Сиракюзи-Ютика	12	2	20	11,000	81,000	1
3.	Рочестер	10	4	38	12,000	370,000	4
4.	Трой/Олбані	8	4	46	17,000	283,000	—
5.	Баффало	6	2	11	34,000	72,000	1
	Разом	**66**	**17**	**180**	**102,000**	**1,263,000**	**11**
	Округи НЮ ДЖЕРЗІ						
1.	Нюарк	17	4	39	160,000	610,000	—
2.	Джерзі Сиӏі	9	2	16	20,000	143,000	1
3.	Перт Амбой	12	2	14	6,000	119,000	—
4.	Пассейк	4	4	19	106,000	159,000	3
	Разом	**42**	**12**	**88**	**292,000**	**1,031.000**	**4**
	Округи ІЛЛИНОЙ, МИШИҐЕН, ОГАЙО						
1.	Чикаґо, Ілл.	28	26	91	251,000	632,000	10
2	Дітройт, Миш.	18	6	53	23,500	275,500	11
3.	Клівленд, Огайо	17	2	11	8,000	43,000	1
4	Янґставн, Огайо	5	—	8	—	132,000	1
	Разом	**68**	**34**	**163**	**282,500**	**1,082,500**	**23**
	Округи НОВОЇ АНГЛІЇ						
1.	Ню Гейвен, Конн.	14	3	23	10,000	138,000	—
2.	Бостон, Масс.	5	2	21	8,000	87,000	2
3.	Вунсакет, Р.Ай.	6	2	11	20,000	79,000	—
	Разом	**25**	**7**	**55**	**38,000**	**304,000**	**2**
	Округи ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ						
1.	Центральна	6	—	3	—	11,000	—
2.	Міннеаполіс, Мін.	6	2	2	40,000	40,000	—
3.	Ст. Луіс, Мо.	3	—	—	—	—	—
	Разом	**15**	**2**	**5**	**40,000**	**51,000**	**—**
	Необ'єднані Відділи в Америці	19	9	152	239,000	1,029.000	46
	Округи КАНАДИ						
1.	Торонто, Онт.	21	2	23	8,000	112,000	4
2.	Монтреаль, Квеб.	6	5	31	25,000	189,000	7
3.	Ніяґара, Онт.	10	1	13	10,000	152,000	1
4.	Захід Канади	13	—	4	—	14,000	—
	Разом	**50**	**8**	**71**	**43,000**	**467,000**	**12**
	Загальна сума	**387**	**106**	**997**	**1,157,500**	**7,511.500**	**138**

Письменник Р. Іваничук у Вінніпезі

Управа читальні Просвіти у Вінніпезі, щоб гідно відсвяткувати 100-ліття поселення українців в Канаді та 86-ту річницю своєї діяльности, запросила до Вінніпеґу визначного письменника, депутата Верховної Ради України і голову матірного товариства Просвіти у Львові Романа Іваничука та його дружину Софію.



Промовляє Р. Іваничук.

Святкування розпочались зустріччю з громадянством 22-го вересня 1991 року в залі Читальні Просвіти у Вінніпезі. Численні присутні заповнили залю, щоб вислухати рідкісних гостей з України, які були першими після того, як Верховна Рада проголосила Україну незалежною демократичною державою. Зустріч відкрив Зенон Круцько, голова Читальні, сердечно привітав Романа і Софію Іваничуків, а учні Рідної Школи піднесли гостям квіти. Він згадав про заслуги Читальні Просвіти перед матірною Просвітою зі Львова, яка була заснована 8-го грудня 1868 року і яка в 1993 році святкуватиме своє 125-ліття. При цій нагоді зложили привіти слідуючі особи: Мґр Софія Качор — від Конґресу Українців Канади, д-р Михайло Марунчак — від УВАН і проф. д-р Ятрослав Розумний — від відділу Манітоби Канадського Товариства Прихильників Народного Руху України.

Д-р Мирослав Шкандрій, професор і голова департаменту Славістичних Студій, подав короткий огляд деяких творів письменника, таких як трилогія „Край битого шляху", історичний роман „Мальви", що був заборонений за „націоналізм", книжки „Черлене вино", „Манускрипт з вулиці Руської", „Вода з каменю", „Четвертий вимір" та інші.

З 1990 року Іваничук є депутатом Верховної Ради України. Його творчість характеризується ідеєю прометеїзму та ідеєю єдности, а усучаснена проблематика історичного минулого пробиває шлях до теперішнього читача і наближає автора до римського поета Горація з його характеристикою „ дульче ет утілє" — поєднання приємного з корисним.

Письменник Роман Іваничук зложив привіт від нескореної України, її Верховної Ради та Народної Ради. Від тієї України, яка на економічних, екологічних і моральних руїнах вийшла ціла і проголосила свою незалежність.

За професією він є письменник і рівночасно голова Товариства Української Мови ім. Т. Шевченка „Просвіта" у Львові. Це Товариство започаткувало відродження української мови і національної свідомости в Україні.

Він подякував читальні Просвіти, яка перша запросила його їхати з доповіддю до Канади, як також за моральну і матеріяльну підтримку. Як парляментарист, Іваничук не вважає це своєю кар'єрою. Обставини склались так, що письменники мусили зайнятися політикою. Як український Парлямент стане професійним, поети й прозаїки напевно повернуться до своїх творчих письменницьких занять.

Україна — це велика руїна на Сході Европи, з якої виростають молоді й надійні люди. Україна — молода держава. Вже починається видання підручників популярної історії, незнаних дотепер, таких авторів, як Лотоцький, Крип'якевич, Дельницький, Грушевський та ін. Все проходить мирним способом. Бог не хоче пролиття крови України. Хочеться мирним способом здобути волю. В Україні нема могил гетьманців, є тільки могили письменників і мистців, які змагалися за волю України.

Змінюється на краще ситуація у Верховній Раді. Приблизно 100 осіб вийшли із комуністичних рядів. Народна Рада на чолі з академіком Юхновським добилася поширення прав демократичної меншости у Верховній Раді. Приходять до діяльности молоді люди, як Філенко — історик з Харківщини, Шишкін — кваліфікований юрист, Морозов, який став міністром оборони, Деркач — керівник СНУМ, Зайцев та інші. Та в Україні ще нема професійного Парляменту.

Під час путчу в Москві, 19-го серпня ц. р., будучи в Коломиї, Роман Іваничук не помічав страху в людях, хоч існували списки, кого мали арештувати, якщо переворот партократії був би успішним. Були навіть замовлення на 250 тисяч наручників для арештованих. Але люди говорили, що старе не може повернутися, вони були готові до найрішучішого опору, навіть іти під танки. Закінчуючи, Іваничук ствердив, що Україна є! А що маємо робити — всі думаймо і працюймо!

Доповідь Іваничука викликала велике зацікавлення численних присутніх (понад 300 осіб), які ставили багато запитань і на які одержали істотні відповіді.

На кінець В. Ільницький висловив щиру подяку письменникові Р. Іваничукові за змістовну доповідь і висловив надію дальшої успішної співпраці читальні Просвіти у Вінніпезі із матірною Просвітою на рідних землях, з якою голова читальні у травні 1991 року у Львові нав'язав співпрацю після 52 років насильної перерви.

Другою імпрезою лавреата премії ім. Т. Шевченка Р. Іваничука був його авторський вечір в читальні Просвіти 27-го вересня 1991 року. В своєму виступі автор з'ясував, як він став пи-

(Закінчення на стор. 6-ій)

Я. Сусленський у Пармі

У поїздці по більших містах нашого поселення в Европі, Канаді і ЗСА, Яків Сусленський з Ізраїля загостив і до Парми, Огайо. Зустріч його з громадянством Великого Клівленду була спонзорована місцевим УЗО і на запрошення членів Українсько-Жидівського Товариства відбувалися 18-го листопада в залі ім. Митрополита Шептицького. Д-р Ярослав Мигайчук у коротких словах привітав Сусленського та в його товаристві П. Плякса, провідного члена місцевого жидівського товариства в Клівленді і всіх присутніх на залі. Сусленський у своїй вичерпній доповіді старався з'язувати і належно насвітлити нинішні українсько-жидівські відносини. Він є редактором, публіцистом і вільно володіє українською мовою. Вже 12 років він очолює Жидівсько-Українське Товариство сприяння доброзичливих відносин між українцями і жидами.

Мала група людей з 5 осіб колись почала це діло, а тепер Товариство нараховує сотні членів і зростає. Сусленський недавно вже три рази був в Україні, зустрічався з давніми співв'язнями сибірських таборів — Лук'яненком, Чорноволом, Горбалем, Горинем, політичними діячами. Брав участь у наукових конференціях у Києві і Львові, які очолював Дзюба, виголосив ряд промов. Він старався наладнати, практично реалізувати дружні зв'язки жидів з Україною в культурних, господарських і політичних аспектах. Нині вже багато визначних членів жидівського парляменту зацікавлені контактами з Україною, особливо на культурно-господарському полі.

Плянуються деякі проєкти на велику скалю, як побудова великої транспортової маґістралі від Харкова до Лісбони, Португалія, через більші міста Европи. В цю справу були б заанґажовані капітал і праця України, Ізраїля та зацікавлених держав Европи. Очевидно, все було б базоване на міжнародному, зобов'язуючому договорі. Вже є і конкретні успіхи експорту сирівців-мінералів з Кривого Рогу (Україна) до Ізраїля і то безпосередньо через Київ, а не Москву, як було досі. Великим пляном і зусиллям Сусленського в найближчому часі буде проведення Українсько-Жидівського Форуму Громадськости в Ізраїлі з участю коло 200 делеґатів і представників усіх верств цих країн, політичних і економічно-культурних діячів, колишніх в'язнів, очевидно при співпраці преси, телебачення. Цей форум мав би відбутися 22—30 травня 1992 року. Вже почалася праця і створено мішані комісії, які приготовляють програму праці. Один з багатих „ляндсманів" в Україні зобов'язався перевезти на свій власний кошт всіх представників з України. Останні дні травня мають бути присвячені екскурсіям по більших містах та історично-біблійних місцях Ізраїля. Уряд Ізраїля покищо прихильно поставився до цієї справи. Також мається в пляні зорганізувати нові, безпосередні летунські лінії між Україною і Ізраїлем та нав'язати офіційні, дипломатичні спілкування, покищо у формі консулятів. Сусленський є почесним членом Руху та багатьох культурних організацій в Україні. Вже встановлено практично братання міст України і Ізраїля, як Одеса і Гайфа, а в пляні є Львів — Тель Авів та інші. Ці міста називатимуть побратимами. Броницький, жид з Брониці, села біля Дрогобича, який тепер добився великого маєтку і живе у Франції, є ентузіястом українсько-жидівського спілкування. В селі Брониця нацисти розстріляли тисячі жидів, в тому числі і цілу родину Броницького. До речі, Броницький — це його прибране ім'я, в пам'ять села Брониця. Сусленський твердить, що загальна опінія в Ізраїлі відносно українців дуже змінилася в позитивному сенсі. Це можна відчути в розмовах, часописах, телебаченні і радіо. Але на думку насуваються такі незаперечні факти. Дем'янюк все ще карається у в'язниці в Ізраїлі, хоч вже є документальні, автентичні свідчення, що він не був Іваном Ґрозним і не брав участи у винищенні жидів у Треблінці.

Поставлений пам'ятник бл. п. Дибою в Ізраїлі знищено і нікого не покарано, а бл. п. Митрополита Шептицького ще донині незараховано в число добродіїв та рятувальників жидів в підземеллях катедри св. Юра. Це доказує, що уряд Шаміра не уступається нікому і в нічому і є несправедливим. Сусленський вважав, що Україна виграє в голосуванні 1-го грудня та буде незалежною державою. Він не виключає господарських пов'язань у формі договорів з окремими республіками. На його думку, не можна навіть порівняти кандидатів на президента України Лук'яненка і Чорновола з Кравчуком. Лук'яненко і Чорновіл — це правдиві борці за волю, які своїм терпінням по тюрмах і засланнях доказали і засвідчили свою ідейність, посвяту, жертвенність і патріотизм. На жаль, Кравчук, не може похвалитися тими якостями. В нього більше нахил до особистої кар'єри, він колишній комуніст, у всьому льояльний режимові. Та всупереч цьому Сусленський каже, що нині і в цій каденції, аналізуючи обставини в Україні, може краще було б для України, якби Кравчук був вибраний президентом. Кравчук є гнучким політиком, дипломатом, вже нав'язав закордонні контакти зі ЗСА і Заходом. Його особа також в деякій мірі синхронізуватиме і поєднувати українських комуністів, яких ще доволі багато, з демократами. Сусленський емоційно згадує і про своє ув'язнення та запроторення у Володимирську тюрму і якби не моральна і фізична поміч саме українських в'язнів, а особливо Антонюка та Приходька, то йому прийшлося б загинути. В наслідок цього позитивного досвіду і спілкування з в'язнями українцями, які по геройськи зносили поневіряння, каторгу і неволю за їхні ідеї, в Сусленського появилася пошана і любов до українського народу і його змагань до незалежности.

Ізраїль є сьогодні в критичній ситуації, бо іміґрація до Ізраїля досягає 7 відсотків всього населення Ізраїля, себто коло 200,000 поселенців річно. Цих людей треба примістити, прохарчувати і забезпечити їм помешкання і працю. Тому мені не хочеться вірити, аби жиди в останніх перетракташіях — переговорах з палестинцями, Сирією, Либаном пішли на якісь територіяльні уступки, а самі переговори — це переливання пустого в порожнє. Обі сторони знають, що це все без продуктивної розв'язки ситуації. Хоча жиди могли б поступитися і ґарантувати певні автономні права палестинцям. Жиди мусять здати собі справу, що в Україні ще проживає один мільйон жидів і від їх політики супроти України в Ізраїлі буде залежати доля жидів в Україні. Треба доконче знайти якусь мудру розв'язку. Україна є багатою країною і має колосальний людський, духовий потенціял, сильні економічні спроможності та можливості.

При кінці цікавої доповіді вив'язалася різноманітна дис[illegible]мок.

Д-р Володимир Боднар

Річні наради СФУЖО

(Дара Рак). Річний з'їзд Головної Управи СФУЖО відбувся в Торонто, Канада, в днях 25—27-го жовтня, 1991 року, з участю представниць акладових організацій із ЗСА, Канади та Польщі. Організації Південної Америки (Бразилія, Арґентина і Венесуеля) та заморські (Европа, Австралія) прислали річні письмові звіти і привіти. Цьогорічні наради особливо поважні, бо попереджують світовий конґрес, що відбудеться у 1992 році. Подруге, вони проходили з увагою до подій в Україні. Адже ж проклямація незалежности України відкриває перед цілою українською еміґрацією, її установами і організаціями нові перспективи та зобов'язання, що вимагатимуть усучаснення їхніх статутових програм і цілей, а зчасом навіть змін у назовництві.

Світова українська жіноча федерація, яка досі об'єднувала організації на поселеннях, маючи статус недержавної організації (НДЖО) асоційованої із відділом інформації Об'єднаних Націй, має тепер змогу і нагоду поширити свій склад на усі українські жіночі організації у світі. Це тому, що засяг діяння НДЖО в системі ООН покривається з територією їх членів-держав, а Україна є членом-основником Об'єднаних Націй від 1945 року.

Тож на цьогорічних нарадах федерації дискутовано обширно позицію СФУЖО у зміненій ситуації, на підставі доповіді Оксани Соколик, заступниці голови СФУЖО, в якій вона зясувала сучасні проблеми і нові можливости та майбутнє еміґраційної організації, ставлячи відважно питання бути чи не бути, та в якій формі і з якими цілями.

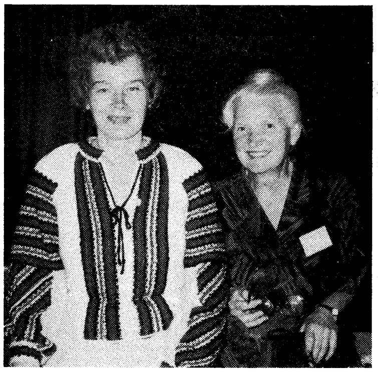
У нарадах під проводом голови д-р Марії Квітковської взяли участь делеґатки від сімох організацій, члени Екзекутиви, референтки і члени їх комісій, почесна голова ред. Ліда Бурачинська та Оксана Сапеляк, гостя з України, яка репрезентувала Союз Українок зі Львова. Організації представляли: Союз Українок Америки — голова Марія Савчак, Христина Навроцька; Лігу Українських Католицьких Жіночих Організацій — Евгенія Шерман, голова; Український Золотий Хрест — Наталка Іванів, голова, Анна Кузик; Організацію Українок Канади — Марія Підкович, голова; Об'єднання Жінок ОЧСУ (ЗСА) — Люба Сілецька; Об'єднання Жінок ЛБУ — Леся Шуст, голова; Союз Українок Польщі — Володимир Балій, голова; також півофіційно Союз Українок (Львів) — Оксана Сапеляк, голова. Присутні члени Екзекутиви: Марія Квітковська, голова, Оксана Соколик і Олена Прощак, заступниці, Олександра Миндюк і Женя Балабан, секретарки, Ярослава Шеремета, касир (вона й голова Контрольної Комісії при СКВУ), Ірина Вжесневська, фінансова секретарка, Олександра Тарнавська, адміністраційна секретарка, тареферентки: Ліда Гладка — зовнішні зв'язки, Наталка Пазуняк — сучасні справи України, Наталка Даниленко — мистецькі справи, Марія Волощук — статутова ділянка. Всі референтки зложили звіти, за контрольну комісію звітувала Тетяна Дячинська. Пресу репрезентували редактори Ярослава Зорич, Дора Рак, Віра Бучинська і Галина Галамай. Всіх присутніх, разом з членами комісій і гістьми,було 138 осіб.

Триденні наради почались засіданнями чотирьох комісій 25-го жовтня. Статутова комісія під головством Тамари Волощук розглядала потребу змін, додатків або поправок до окремих постанов статуту, які після перегляду всіма складовими організаціями прийдуть під ухвалу VI Конґресу (1992). Номінаційна комісія — голова Марія Підкович — працювала над виготовленням листи кандидатів до наступної управи на каденцію 1992—1997.

Нелегке завдання має Комісія преси з огляду на розпорошення членок-журналісток та й структуральні труднощі. Наради провадила Віра Бучинська, редактор місячника „Наша Дорога" (ЛУКЖ). В комісії зареєстровано понад 100 журналісток, що працюють у різних країнах і різних видах мідії, причому деякі пов'язані з чужинними професійними установами. На найближче майбутнє комісія поставила собі такі завдання: 1) охопити обліком якнайширший круг українських журналісток, 2) наладнати або оживити зв'язкових в окремих країнах, 3) нав'язати контакт з журналістиками в Україні для обміну інформаціями і матеріялами, 4) продовжувати збирання писань для журналістичного архіву із закликом до всіх активних журналісток присилати вирізки (архів провадить вже кілька десятків літ Іванна Зеленська і своєчасно передає до канадського архіву). А далекосяглим пляном було б створити світове об'єднання українських жінок — працівників преси і всіх засобів інформації.



На нарадах Головної Управи СФУЖО, звіт складає Володимира Белей, голова Союзу Українок в Польщі.


Голова Союзу Українок зі Львова Оксана Сапеляк (зліва) і заступниця СФУЖО Оксана Соколик.



На кінцевій сесії Головної Управи СФУЖО урядували Я. Шеремета, касир, і О. Тарнавська, адміністраційна секретарка.

Нарешті, одна із найважливіших комісій федерації — фінансова, відбула повне засідання, ведене при збереженні усіх процедурних формальностей під проводом Ірини Вжесневської, яка дала дуже докладний огляд праці фінансових комісій, канадської і американської, та загальний перегляд фінансової діяльности складових організацій. Цифрові зіставлення та бюджети на 1992 рік були виготовлені професійно (включений був бюджет шостого конґресу). Працьовитий перший день нарад закінчився прийняттям, яке приготовила фінансова комісія Канади.

В дальшім ході нарад члени Екзекутиви і референтки доповнили друковані звіти додатковими заввагами і вияснениями, та обговорили пляни праці на наступний рік. Минулий рік приніс федерації значні осяги у різних ділянках, як от мистецька комісія під проводом Наталки Даниленко закінчує друк вартісного видання „Український народний одяг", опрацьованого під компетентним наглядом Лідії Бурачинської. Цю книжку можна вже замовляти за знижковою ціною 35.00 дол. (в канцелярії СФУЖО в Торонто). На зовнішнім відтинку комісія зв'язків, яку очолює Ліда Гладка, при співпраці Олени Процюк, забезпечила СФУЖО статусом Не-Державної Організації, асоційованої в департаменті інформації Об'єднаних Націй. Пляни цієї цієї комісії пов'язані із подіями на міжнароднім форумі та у міжнароднім жіночім русі. Завдання ґльобального характеру, бо зближаються важливі конференції в системі ООН, якими федерація і її складові організації зацікавлені. Це екологічна конференція в Бразилії у 1992 році, Міжнародний Рік Родини (1994) та Четверта світова жіноча конференція у 1995 р. — після попередніх у Мехіко Сіти — 1975, Копенгаґен — 1980, та Найробі — 1985. Крім цього є ще цілий ряд річних конференцій чи то для НДЖО в департаменті інформації, чи в різних аґенціях ООН (ЮНІСЕФ, Комісія Статусу Жінок і ін.), які вимагають присутности українських жінок.

СФУЖО співпрацює з другою централею — СКВУ, де її голова д-р Марія Квітковська є віце-президентом, скарбник Ярослава Шеремета очолює контрольну комісію, членами президії є Оксана Соколик і Марія Савчак (СЛА), а до секретаріяту входять ще Ірина Вжесневська та Наталія Іванів (УЗХ). Є також тісна співпраця у ділянці суспільної опіки.

В ділянці преси видавнича колеґія продовжує успішно видавати квартальник „Українка в світі" (ред. Ярослава Зорич) і його анґлійське число (ред. Ганна Мазуренко), чому помагає пресова комісія (голова Галина Бонк-Галамай). Задовільний фінансовий стан федерації втримується завдяки послідовній праці обох фінансових комісій (ЗСА — Марія Харина, Канада — Ірина Вжесневська) та добрій господарці касієра (Я. Шеремета).

Після звітів голова попросила до слова Оксану Сапеляк, голову Союзу Українок зі Львова, щоб розповіла про працю жінок у новій ситуації — після проголошення незалежности України. Гостя отверто признала, що в початках є значні організаційні труднощі, а ще більше — психологічні, бо зміна нагла, а потреби у всіх ділянках громадського життя великі. У великій мірі перешкодою є економічна криза та зміни у соціяльно-політичній системі. Все ж число членства в Союзі Українок зростає, і число відділів у Галичині більшає. Засяг діяльности буде поширюватись, бо крім гуманітарної ділянки — опіки над садками, сиротинцями чи старшими людьми, дуже важливим є шкільництво, яке треба прочистити від чужих впливів та вести просвітницьку роботу. До важливих завдань належить також праця над удосконаленням статусу жінок, дуже незадовільного, де треба починати від основ, щоб дістати для них рівні права і можливості поступу.

Одним із початкових успіхів є поява місячника „Українка", — газети Союзу Українок у Львові, тиражем 10 тисяч. Завданням газети є подавати інформації про діяльність Союзу Українок як на Львівщині, так і по всій Україні, та „пропагувати матеріяли про весь спектр української духовної і матеріяльної культури", пояснює Оксана Сапеляк. Редактором ґазети є Марія Чумарна, а до співпраці запрошують дописувачів з еміґрації. Очевидно, видавнича справа коштовна, тож редакція закликає вносити передплати і підтримувати пресовий фонд. (Адреса: „Українка", 290005 м. Львів вул. Шевченка, 13/.

Обширнішу доповідь дала Оксана Сапляк увечорі для учасників нарад і гостей з Торонто, поширюючи своє ранішнє слово. Пояснюючи причини повільного відродження сказала, що „зараза комунізму" здеморалізувала нарід. Потрібне психологічне визволення від довголітньої накиненої системи, разом із відродженням історичної пам'яті; треба підняти село, яке буде розвиватися, а люди стануть сильні, позбувшись закоріненого страху, а з економічним підйомом прийде і культурний швидкий ріст.

Процес відродження складний і повільний, але треба дивитися оптимістично у майбутнє, вірячи у відбудову України. У цьому процесі жінки мають важливе завдання привернути родині належне місце, а жінкам — права і гідність у суспільстві. Бо, як справедливо зауважила Оксана Сапеляк, лише вільна жінка виховує вільну націю. Початкові труднощі треба перебороти, а в організаціях працювати „обдумано і в єдності та скоординованости дій".

В діловій частині нарад кінцеву сесію було призначено для звітів голів організацій про їх річну діяльність, та ухвалення заключних постанов-резолюцій, що підсумували перебіг триденних нарад та подали головні вказівки на слідуючий рік. Комісія для підготовки шостого конґресу у 1992 році, яку очолює Оксана Соколик, подала інформації про початкові праці.

Призначенням долі і завдяки візії основниць Світова Федерація Українських Жіночих Організацій може тепер здійснити своє завдання, подаючи поміч жінкам України у їх початковій складній організаційній праці, при підтримці усього еміграційного жіноцтва.

З'їзд учнів гімназії у Байройті

В днях 21-го і 22-го вересня цього року відбувся на Союзівці п'ятий з черги з'їзд української гімназії і інших середніх шкіл Байройту, як і мешканців табору Байройт. Уже в п'ятницю почали з'їжджатися колишні учні на Союзівку. Для нас, матурантів 1946—47 років, це була особливо пам'ятна і цінна зустріч — вона збіглася із 45-річчям нашої матури.

В п'ятницю, після вечері, у залі головного будинку при теплому вогнику ватрана ми, товариші старші і молодші, гуторили про наші молоді літа, оглядали давні знимки. Дехто показував нові особисті знимки своєї родини, навіть вже з внуками. Найцікавішими були гутірки про найновіші події в Україні. Висвітлювано відео зі святкувань у Києві і Львові. Показували фільм з нашого попереднього з'їзду. У суботу рано відбулася реєстрація усіх учасників з'їзду, яку перепровадили Звеня Івахів-Романів, Славочка Івахів-Білас, Наталка Петруняк-Мартюк і Оля Леськів-Городецька. Колега архітект Богдан Котис мистецьки уложив табльо зі знимками перших матурантів восьмої кляси 1946 року. На столі лежали альбоми зі знимками учнів і професорів.

Після обіду у бічній залі наша товаришка д-р Леся Кисілевська-Ткач дала цікаву і зворушливу доповідь про своє двомісячне перебування у Мюнхені, а відтак в Україні. У Мюнхені подруга Леся Ткач провадила педагогічний інститут УВУ для підвищення кваліфікації учителів. У серпні вона перебувала в Україні на першій світовій педагогічній конференції, тоді, вже у Львові, застав її путч. Ситуація була дуже серйозна і напружена. Після відлиги Леся Ткач поїхала до Києва і тут була присутною на площі перед Верховною Радою, під час проголошення незалежности України. Слухаючи її доповідь, не одна і не один із нас втирали сльози з очей.

Вечором усі учасники з'їзду пішли до Веселки і там на чудовій терасі робили спільні знимки. У цей самий час гімназія Ашафенбурґу мала також свій з'їзд. Так що бенкет і забава відбулися разом у просторій і гарній залі Союзівки.

Головою Байройтського комітету був інж. Роман Лазор, у гімназії знаний як „Фелюсь", колега Роман відкрив вечір, вітаючи усіх присутніх, після чого виголосив зворушливу промову. Молитву провів о. Василь Бучек, новий парох Союзівки. Відтак колега Роман Лазор передав провадження вечора колезі проф. Дмитрові Наливайкові, який провадив програмою дуже вміло і дотепно. Між іншим, згадував тепло директора Костя Кисілевського, з професорів була присутньою наймолодша тоді учителька, гарна чорноока, тепер професор, доктор на університеті Ратґерс, Ню Брунсвік, Іванна Мірчук-Ратич. Проф А. Огроднік-Жилава, на жаль, не могла прибути.

Вельми бракувало нам проф. д-р Кисілевського, нашого любого директора і великого приятеля студентів, як рівнож нашого господаря кляси, проф. доктора Василя Лева. Проф. Лев тому два роки ще бавився на з'їзді з нами і виступив зі змістовною доповіддю. Професора Лева у президії заступила його доня Ася Цісик.

Під час бенкету промовляла проф. д-р Іванна Ратич. Говорила про початки гімназії у ресторані „Das Goldene Sten" — Золотої Зірки. Відтак про нормальне вже навчання у таборовій гімназії, з висококваліфікованими професорами і дуже пильними учнями, що багато пережили під час війни і були щасливими, що вільно можуть продовжувати свою науку. Та Золота Зірка вела тоді молоденьку учительку і до сьогодня провадить її педагогічними шляхами. Від абітурєнтів 1946—47 років промову мала товаришка Леся Ткач, згадуючи наші невідрадні, повні перепон повоєннні часи і нашу участь у відбудові молодої людини. І так ми продовжували наше шкільне життя. Леся зробила аналогію до подібної ситуації тепер в Україні і нашу можливу поміч для неї. Промови проф. І. Ратич і проф. Л. Ткач були дуже добрі, актуальні, приємні і чуттєві.


Колишні учні Байройтської гімназії — учасники з'їзду на Союзівці. Вересень 1991 року.

Після поважної частини прийшла розвагова. Весело забавляв нас адаптований байройтець, муж „Білої Олі", яка займалася програмою вечора, інж. Славко Городецький. Він надзвичайно добре наслідував Гриця Зозулю і ми сміялися до сліз.

Струнний квартет ім. Леонтовича дуже добре відіграв кілька творів наших і чужинецьких композиторів. Приємний дует панства Волянських додав духовної насолоди усім присутнім.

Багато з нас скоро попрощалися з учасниками милої зустрічі, бо від'їжджали до Вашінґтону на маніфестацію за визнання незалежности України.

При милих звуках музики приємно проводили час колишні учні Байройту і Ашафенбурґу.

Гості, що залишилися, в неділю рано були на Службі Божій, опісля на Панахиді за вмерлих професорів і учнів. Перед обідом ми ще робили спільні знимки, а пізно по полудні роз'їжджалися по домівках з думкою, що за два роки знову у вересні, зустрінемося на Союзівці, бо заля вже замовлена і заплачена.

До милого побачення за два роки!

Люба Шавала-Турянська

Письменник...

Закінчення зі стор. 5

сати історичні романи, короткими штрихами подав дещо про них. Згадав про історичний роман „Мальви", друкований в журналах і перевиданий „Українським Голосом" у Вінніпезі. Про цей роман заговорило КҐБ, мовляв, він націоналістичний за характером. Його заборонили видавати і зняли з обігу. Згадав також про „Журавлиний крик", „Черлене вино", „Манускрипт з вулиці Руської" та інші. Довше затримався автор на романі „Орда", темою якого є післямазепівські часи; питання каяття та зовнішньої і внутрішньої духової орди нашої нації. Появу цього твору ми можемо вичікувати в 1992-му році в журналі „Дзвін".

Щодо української літератури, зазначив доповідач, то маємо ким гордитись. Ось тільки декілька славних імен: Олесь Гончар, Дмитро Павличко, Ліна Костенко, Микола Вінграновський, Роман Федорів, Валерій Шевчук, Григір Тютюнник та інші. Згодом, як політичні пристрасті відійдуть на своє місце, література також займе своє заслужене місце. На жаль, Европа нас не помічає, бо ми не мали своєї держави. Світ не знав Лесі Українки. Нас не могли перевиховати, бо самі комуністи не вірили в комунізм. Треба було переламати хребет, казав Юхновський. Слава тим людям, що зберегли хребти. Зараз повертаємо імена забутих людей, таких як Михайло Грушевський, Володимир Винниченко, Микола Хвильовий, Іван Багряний, Галина Журба, Віра ...

Відповідаючи на питання, Іваничук ствердив, що в своїх романах він торкається невисвітлених історичних епізодів, які стали провідною темою його творчості. Подібний підхід мав І. Франко, коли писав про Данила і Метусу. Українські літературні твори не перекладались на чужі мови тому, що всіма перекладами завідувала Москва. Це стосується таких шедеврів, як „Місто" В. Підмогильного чи творів М. Хвильового.

Історичний роман, зазначив автор, не є документальний твір. Його завданням є перенести вічні цінності минулого в сучасність, очистити від сумнівів, від образу зла, щоб люди побачили, що зрада — це образ рабства і жорстокости, що саме в людини є доброго і що є злого.

В справі перекладів творів українських авторів на світові мови є труднощі через брак конґеніяльних перекладачів. Наші англійські переклади з України — слабі, не вдовольняють вимог часу.

Знову ж український біль став анахронізмом, яким світ не цікавиться. Чужинець дивується, чому 50-мільйоновий народ не має держави. Є надія, що Спілка Письменників України буде організовувати справу добрих перекладів на різні світові мови.

Виступи визначного сучасного письменника і депутата до Верховної Ради мали на всіх присутніх незабутнє враження. Вони почули від очевидця про нинішнє життя народу і про його віру в остаточне здобуття самостійної держави.

Залишилось сподівання, що наступного разу письменник Р. Іваничук приїде до Вінніпеґу вже із Самостійної України.

Дмитро Яремчук

На сцені — „Івасик-Телесик"

Котра українська дитина не знає казки про Івасика-Телесика? Дідунь або бабуня, мама чи тато напевне кільканадцять разів оповідали або читали улюблену казку своїм дітям і внукам. Але коли казку відігравали виховники і родичі з осередку СУМ в Йонкерсі під час дитячої маскаради 27-го жовтня, то діти зачаровано слухали і уважно слідкували за казкою, ніби чули її вперше. Казку переробила для виконання на сцені виховниця суменят Леся Щур, а режисером була Оля Рудик.

Починається дія перед українською селянською хатою, де на лавці сидять дід (Андрій Бурчак) і баба (Люба Садницька), які любуються своїм синочком Івасиком-Телесиком (Марійка Козіцька). Хлопчик стрибає по городі, бавиться м'ячиком і нарешті переконує діда збудувати йому човник. Під милозвучним читанням і переконливим голосом Оксани Кулинич продовжується акція казки-пантоміми. Драматичний настрій створюється під музику і знамениті звуки Богдана Лотоцького (провідник оркестри „Чарівні очі"). Коли з-за кущів виставляє голову грізна змія (Оля Рудик), дехто з молодих глядачів відсувається далі від сцени, щоб не попасти в її страшні руки, як це стається з бідним Івасиком Телесиком.


Змії гострять зуби у коваля (з казки „Івасик-Телесик")

Відкривається завіса, і змія тягне Івасика в свою темну, зарослу павутинням печеру, де між кажанами, павуками і кістяками відбувається комічна гра хитрости між Івасиком і зміючкою Оленкою (Ірина Лотоцька). Коли всі змії (серед них Марійка Фрич) бенкетують, танцюють, гризуть дерево, на яке виліз Івасик, гострять зуби у коваля (Орест Козіцький) і нарешті топляться у ставочку, зі залі чути сміх, крик і оплески задоволеної публіки. Одночасно переплітається сценка з летом ґраціозних гусенят (юначки Адя Рудик, Дженіфер Вариха і Лариса Юрченюк) і просьби Івасика, щоб взяли його на крилята та додому понесли. Ми всі знаємо кінець казки, але цікаво як спонтанно і з ентузіязмом діти оплесками вітали повернення Івасика до своїх родичів. А на кінець підбігали до сцени, щоб ближче оглянути цікаві костюми зміїв (робота Марійки Фрич). Всі тішилися успіхами вистави. В гарній прибраній залі Дому СУМ продовжувалася маскарада різними цікавими іграми, які провадило старше юнацтво СУМ, забавою з музикою Богдана Лотоцького і смачним буфетом батьківського комітету. На кінець головна виховниця Марійка Козіцька подбала, щоб кожна дитина одержала нагороду. Голова осередку д-р Орест Козіцький подякував всім за участь і співпрацю. А найбільшою подякою був образ зачарованих і задоволених облич малят і дітей...

Цікаво, як з американської ідеї Ґаловіну осередок СУМ в Йонкерсі вже шостий рік підряд проводить цікаву, товариську, виховну і радісну зустріч-маскараду українським дітям. І з тої успішної імпрези створюється думка, чи не було б корисним для української громади створити дитячий театр, щоб частіше виставляти українські казки нашим дітям?

Люба Ґенсьор-Садницька

ВИПРАВЛЕННЯ ПОМИЛОК

У статті в трьох підвалах Яр. Климовського п.з. „З Андрусівим після десятьох років його смерти" трапилися такі помилки: в першому підвалі, на другій сторінці 11-ий рядок згори має бути: „по трьох місяцях". У третьому підвалі цієї статті на другій сторінці, 3-ий рядок здолини має бути: „IX сторіччя". — Ред.

Оксана Сапеляк в Торонто

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій запросила на свої Річні наради, які відбулися кінцем жовтня, Оксану Сапеляк, голову Союзу Українок Львівської области. Вона мала публічний виступ, на який СФУЖО запросило свою громаду, в суботу, 26-го жовтня, увечорі, в залі церкви св. Миколая.

Оксана Сапеляк — струнка, висока, молода жінка, з усміхненими очима, повна енергії, ділова, мама двох синів.

Д-р Марія Квітковська, голова СФУЖО, привітала її перший раз у Канаді. Представила її Оксана Б. Соколик: „Наша гостя народилася на Поліссі. Скінчила педагогічний інститут в Луцьку, відтак переїхала до Львова, де викладала в школі українську літературу та мову. Одначе тому, що викладала не те, що собі режим бажав, її праці були доривочні. Перейшла багато праць, і всюди її звільняли, пропонуючи їй писати, що вона сама бажає бути звільнена... Заробляла вишиванням. Її вишивки звернули на себе увагу, комісія оцінивши їх високо, надала їй титул „майстра народної творчости".

Нарешті почалися роки відлиги. Її прийняв Інститут Етнографії на посаду... прибиральниці, а вже згодом — ляборантки, і на кінець — наукового співробітника. Там вона написала працю „Етносоціяльні процеси в 20-их та 30-их роках у Галичині". Публікувала багато праць та статтей під псевдонімом, писала до підпільних „Українського вісника" та „Християнського голосу". В роки „перестройки" їздила по селах, містечках, розбуджувала свідомість, полагоджувала конфесійні проблеми.

У перших вільних виборах її вибрали депутатом від Личаківського району. На сесії депутати обрали її на голову Личаківської районної Ради міста Львова.

В той час Оксана Сапеляк працювала над створенням жіночої організації і є основницею та першою головою Союзу Українок Львівської области.

Доповідь Оксани Сапеляк була цікава, торкалася конкретних ситуацій. Як посадник Личаківського району вона має до діла з браком води, і рурами, які тріскають, з прохарчуванням свого району, з хатами, які розсипаються, і мешканнями, яких вічно бракує і годі задовольнити чекаючих... З транспортацією, школами, направою доріг, тобто тисячами проблем старого міста, яке десятки років не бачило ремонту, відсвіження. Розказала нам про працю жінок в Союзі Українок, як і про їхню активність перед референдумом, головно на сході та півдні України.

Оксана Сапеляк у своїй доповіді, хоч з тонами мінорними, мала завжди оптимістичну розв'язку, вірячи в працьовитість української людини та маючи глибоку віру в Бога та добру долю для України.

У своїх рекомендаціях підкреслювала конкретну поміч конкретній особі чи установі, чи підприємству в Україні: „Візьміть собі один об'єкт і поможіть йому стати на ноги. Такий приклад буде заохочувати і інших, і економіка зрушиться". Були згадані малі спільні підприємства, чорна кераміка, яка заникає, і яку роблять в одному селі тільки старі дідусі..., потрібні верстати, які виробляють сувеніри для туристів, треба придумати щось, щоб жінки могли заробляти гроші в Україні у власних підприємствах.

Оксана Сапеляк ще довго відповідала на запитання зацікавлених присутніх і довго ще з нами говорила в приватних балачках при каві та солодкому.

Це дійсно була ділова виміна думок України з нами, за яку гості суладали щиру подяку СФУЖО-ві.

Оксана Сапеляк заімпонувала всім своїм підходом до конкретної праці. Без гасел, без патосу, але з розумінням проблем та шуканні їх розв'язки.

Депутат Оксана Сапеляк була в Канаді дуже коротко. Квапилася додому, де тепер має повно праці в передвиборчому часі. Та все ж встигла виступити в Ошаві та Гамільтоні.

Оксана Бризгун-Соколик

ІНВЕСТУЙТЕ В УКРАЇНУ, ЗБІЛЬШІТЬ ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС!

„Чарівні струни" в Ню Йорку

Їх перший концерт в Америці відбувся в Ню Йорку в неділю, 17-го листопада, в залі Українського Народного Дому.

Був осінній день напередодні зими, але „Чарівні струни" — дитячий ансабль бандуристок зі Львова, приніс нам подих весни з України.

Вже сама їх поява в чудових українських строях і свобідна та весела поведінка зразу зробила щонайкраще враження на всіх глядачів.

Група бандуристок, хоч і не дуже велика, бо всіх разом ми нарахували 12, зате здисциплінована, з ентузіязмом виконувала кожну точку. Без сумніву, всі вони обдаровані гарними, виробленими голосами. Наглядно було видно мистецьку працю художнього керівника ансамблю, випускника Львівської консерваторії ім. Лисенка — Ірини Содомори. Під її мистецькою батутою бандуристи дуже швидко полонили публіку: кожна їх точка нагороджувалася довгими оплесками.



Зліва:мистецький керівник ансамблю „Чарівні Струни" Ірина Содомора. Попереду стоять юні солісти — Марічка Смагальська і Юрчик Содомора.

Приємною несподіванкою були наймолодші солісти: син Ірини Содомори Юрчик та наймолодша з цілої групи солістка Марічка Самагальська. Найперше виписувався Юрчик. Він надзвичайно талановитий декляматор, дослівно ощасливів публіку гуморесками „Розумний панич" і „Вареники", де він прегарно представив москаля. Але, здається, найбільше таки всім сподобалися гуморески С. Руданського „Циганський кінь" і „Спасибі".

Марічка Смагальська, яка стояла збоку, видно було, не могла дочекатися, коли нарешті її покличуть. Машеруючи певно і відважно наперід бандуристок, виконала ролю солістки в українській народній пісні „Сухая верба". Беручи під увагу барометр оплесків, глядачам найбільше сподобалось, коли Марічка Смагальська і Юрчик Содомора виконували українську народну пісню „Грицю, Грицю до роботи".

На закінчення виступу наймолодших солістів Марічка артистично виконала пісню „Гуцулочка", а що й сама була вбрана як гуцулочка, то зачарувала всіх присутніх на залі.

Доброго слова заслуговують ще дві бандуристки-солістки: Ірина Смагальська та Ірина Ханас, які з великим успіхом виконали жартівливу бойківську пісню „Прийшла кума до кумоньки". Вони також зібрали бурхливі оплески.

Бів між ними сопілкар — Роман Яремко. Він виступив два рази з досконалою грою на сопілці. Перший раз виконав молдавський народний танець „Остропель", а другий раз, в супроводі бандур, дві українські гуцульські пісні.

Ансамбль „Чарівні струни" на Україні уже не раз перемагав на обласних і республіканських конкурсах музичних шкіл. Самі вони є студентами музичної школи у Львові ч. 4. Ансамбль є дипломантом першого всесвітнього українського фолкльорного фестивалю „Громада". Брав участь у фестивалях кобзарського мистецтва „Думи мої". Неодноразово виступав в телевізійних програмах „Сонячне коло" і „Намисто". З успіхом виступив у Перемишлі, Вроцлаві, Щеціні і Мюнхені. Також часто виступав перед дітьми східної України з метою відродження пісенної творчости.

Зовсім несподівано, завітав ансамбль до Америки. Я ще раз про це згадую, бо вони не мали знаних спонзорів, які покрили б їм кошти на дорогу. Батьки їхні у Львові за останні гроші купили для них квитки. Ніхто тут, в Америці, заздалегідь не зробив належного розголосу, що приїжджають діти-бандуристи.

Такий розголос вони зробили самі собі в суботу, напередодні головного концерту, виступивши для дітей суботніх шкіл „Самопомочі" і СУМ-у. На обох концертах для дітвори було чимало батьків, яких разом з їхніми дітьми зачарував виступ. Але найбільше маленьким артистам помогло, коли вони в неділю перед концертом відспівали цілу Службу Божу в катедрі св. Юра. То був ангельський спів. Вже під церквою можна було передбачити, що всі ті, хто їх почув, підуть на концерт. Я справді не пам'ятаю, щоб Народний Дім в Ню Йорку був коли-небудь так виповнений. Забракло крісел, люди мусіли стояти.

Цілий концерт пройшов дуже успішно. На закінчення програми Юрчик Содомора зворушливо прочитав „Дитячу присягу".

Концерт в Ню Йорку був спонсорований Школою Кобзарського Мистецтва.

Закінчився концерт відспіванням національного гимну.

М. Чорний-Досінчук

„Черкаські козаки"

Своїй назві вони надали повного і правдивого змісту. В їх співі живою стала історична давнина, з неймовірною автентичністю настрою, виявленого в змісті й мелодіях виконаних пісень. Бо слухаючи їх, ви мусите повірити, що це дійсні нащадки козаків, які в обороні своєї землі клали свої голови і тим самим живили майбутні покоління любов'ю до неї та готовістю її боронити.

Це співоче товариство інше від всіх інших, яких ми до цієї пори у нас гостили. В першій мірі серед них є два композитори, які рівночасно є й поетами. Це насичує їхній репертуар оригінальними творами. Вщерть напоєні змістом давніх козацьких пісень та їх музичною притаманністю, їх твори гармонійно зливаються з рештою пісень. Коли більшість пісень мають маршевий характер, то оригінальні композиції мистецького керівника Миколи Шапошника „Молитва Кальнишевського" та музичного керівника Юрія Марштупи „Розлучили пару лебедів" набирають розмірів рапсодій глибокого змісту.

Цінним збагаченням поодиноких точок були вступні рецитації, виконувані з умінням, повні глибокої та красивої поезії, що пригадувало, що ми народ поетів.

Цей ансамбль має всі прикмети доброго хору. М. Шапошник в сольовому виступі виявив сильний, вирівняний голос та прикмети доброго декляматора. У своєму складі має ряд інструментів, таких як два акордеони, бас, знаменитого сопілкаря та літаври.

Колектив творить мальовничу картину: всі в козацьких строях, на обох кінцях козак із списом. Також шаблі при поясах.

Може, свідомі того, що самі пісні, будучи подібної музичної побудови, можуть викликати почуття одноманітности, козаки впровадили в репертуар вдаваний поєдинок і комічний танок (високий з низьким) і розповідь народних жартів. Це безперечно бавило публіку, хоча з другої сторони захитало стиль програми. А була вона повна бадьорости, патріотизму, поезії. Реакція публіки була дуже жива і вдячна, що вказувало на її повне вдоволення. Концерт в Дітройті відбувся 23-го листопада.

Володимир Баран

У ПРАЗІ ВІДБУЛОСЯ чергове засідання Комісії у справах безпеки і співробітництва в Европі. На ньому обговорювалися події в Юґославії. Однак юґославська делеґація не брала участи в засіданні.

У ВИСЛІДІ ПОЖЕЖІ В букарештському метро загинуло 40 осіб.

ПОЛІЦІЯ ХОЛМСЬКОГО воєводства Польщі зліквідувала бандитську групу, яка тероризувала совєтських туристів. Спеціяльно обладнаним для тарану автом грабіжники зупиняли авта і відбирали від людей речі.

Мистецька виставка А. Лисак у Монтреалі

15 — 16-го листопада у сальоні Квін Елізабет у міському будинку Монтреалю відбулася 25-та виставка місцевої художниці Адріяни Лисак. Ця виставка була уряджена посадником Вірою Данилюк як „Поклін 100-літтю поселенцям Канади українського роду". Виставка відзначалася тим, що вона була ретроспективною й показала всі жанри художниці, над якими вона працювала впродовж 35-ти років.

Твори були поділені буквами A, B, C, D, E, F, G(майже одна буква на 5 років). Показано 36 картин та чотири проєкти на скульптури. Тут були: рисунки тушею, пастелею, акварелею, малюнки акриликою, олією і мішаною техн'кою, твори напірельєфні мішаною технікою та зі штучного скла, а також ґравюри на „плексі" (чорно-білі і кольорові) та естампи з ґравюр (сухою голкою) — ручно кольоровані, і автолітографічні, ручно роблені естампи.

Адріяна Лисак не є кольоритна, а звертає більше уваги на лінії, зрівноважену композицію. В її творах багато вдумливих містичних символів.

Проєкти скульптур були в техніці мідяного дроту, „папе-маше" та „сіпорекс"

Виставку відкрила посадник міста Віра Данилюк трьома мовами: французькою, англійською та українською. Вона є третім поколінням українських еміґрантів, свідома свого походження та горда за українську культуру.

Жанр виставки був різноманітний, бо і творилася вона 35 років. Кожний мистець переходить деякі фази у своїй творчості, і, власне, цю еволюцію хотіла Адріяна показати. Остання її картина (велика олія з двох частин) була майже абстрактна, повна руху, форм і кольорів на тему „Зміни в СССР у серпні 1991 р.".

Дуже багато людей прибуло на відкриття, бо А. Лисак є членкою багатьох українських культурних організацій, а також бере активну участь у культурних та мистецьких організаціях Монтреалю і Квебеку. Місто Тавн оф Монт Роял придбало до своєї колекції естамп „Родина", а в книжці відвідувачів були коментарі фахово-позитивні.

Зоряна Гриценко-Лугова

Поновлюють працю над реґіональними збірниками в Україні

Реґіональні збірники, які стали появлятися в діяспорі від 60-их років, мають тепер в Україні великий попит. Їх читають нарівні з історією та літературою України, спогадами визвольних змагань. Реґіональні збірники відкривають перед українськими читачами не тільки загальні сторінки історії, але також льокальні події, які були закриті на сім замків цензорами режиму. Старші читають їх тепер як спогади минулого, а молодші вивчають як певний відтинок промовчуваної чи забутої історії. Не диво, отже, що суспільна діяльність сьогодні в Україні великою мірою звернена обличчям до близького минулого, яке було проскрибоване комуністичним режимом. Відновлюються Луги, Січі, Соколи, Просвіти, гімназії, повертається стрілецька й упівська слава.

На тлі цієї суспільної течії визріла думка про реґіональні дослідження совєтських часів. Взірцем може послужити ініціятива райвиконкому Городенківщини, де 29-го жовтня відбуто нараду з громадянством міста Городенки, на якій з'ясовано потребу продовження збірника „Городенщина", що появився в діяспорі 1978 року як т. XXXIII „Українського Архіву" Наукового Товариства ім. Шевченка.

„В часі Другої світової війни, як теж після війни, відбулися в структурі української спільноти в Україні докорінні зміни, — говорив на цих зборах Богдан Якимович, працівник Інституту суспільних наук Академії Наук України, — їх треба вивчати. Треба провести статистику жертв Другої світової війни, дії громадянського повстання та непокори, статистику вивозів, арештів НКВД і гестапо, економічних експериментів ленінської політики і сталінського ґеноциду, ліквідації релігійного духовокультурного життя народу, врешті теж застановитись над тим шляхом боротьби, який привів би нас до волі".

На тих зборах промовляв також гість з Канади д-р Михайло Марунчак, головний редактор збірника „Городенщина" в діяспорі. Він підкреслив, що продовження праці знайде підтримку діяспори не тільки в моральній, але й матеріяльній площині. Дискусія, яка розвинулася по виступі промовців, повністю підтримала висловлені ідеї. Дискутанти запропонували, щоб було створено редакційну комісію та діючий комітет для підготовки матеріялів.

До редакційної колеґії були вибрані: Володимир Никифорук, Богдан Якимович, Іван Романюк, а з діяспори — д-р Василь Гуцуляк, д-р Михайло Марунчак і д-р Олександра Яворська. В склад комітету ввійшли: Ярослав Левкун, Михайло Паньків, Дмитро Буцко, Ігор Терлецький, Степан Павчак, Едуард Розенбаум, Броніслава Юрійчук, Ольга Михайлович, Роман Лучицький, з діяспори: Василь Никифорук і Зеня Лавришко з ЗСА, Олександра Ковальська і Петро Михайлович з Канади, Степан Семенюк з Франції та Микола Цюрак з Австралії.

Зборами провадив ділово В. Никифорук, заступник голови райвиконкому, редактор неформального журналу „Ямгорів". Наради відбулися в залі Народного Дому в передмісті Роднаківці, в колишніх приміщеннях читальні Просвіти, які в совєтських часах служили за швейню. З преси довідуємося, що Дрогобич з нагоди свого 900-річчя проголосив, що тут також появиться реґіональний збірник. Він буде продовженням трьох видань в діяспорі, що появилися під назвою „Дрогобич — земля Франка".

М. Григор

ПОДЯКА

Дня 30-го вересня 1991 р. упокоїлася в Бозі наша дорога ДРУЖИНА, МАМА і БАБУНЯ

бл. п.

СОФІЯ СТЕЦЬ

Сердечно дякуємо о. Левові Ґолдейду за відслуження похоронних відправ і змістовну прощальну промову, Марії Даниш за зворушливе прощальне слово від 64-го Відділу Союзу Українок, котрого покійна була членом, всім рідним, приятелям і знайомим за участь в похоронних відправах, за вияви співчуття, за численні пожертви на Святі Літургії та за зложені датки на добродійні цілі в пам'ять покійної. Зокрема наша велика подяка Нусі Куриці, яка в часі довгої недуги покійної часто відвідувала недужу в лікарні.

РОДИНА

Датки:

На ФОНД ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ:

200 дол. — Н. і Ю. Струтинські;
по 100 дол. — Ірена Новоженюк, Р. Стець;
65 дол. — працівники Ф-ми Ґуччі;
по 40 дол. — Ю. Ференцевич, Петро Дармограй з родиною;
по 25 дол. — Я. і Л. Дармограй, Я. і М. Вижницькі.

На ПЛАСТОВИЙ СПОРТОВИЙ ВИШКІЛЬНИЙ ТАБІР:

300 дол. — Ігор Струтинський.

На ПРЕСОВИЙ ФОНД „НАШЕ ЖИТТЯ":

по 50 дол. — Марія Скасків, Андрій Стець.

На ФОНД СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ СОЮЗУ УКРАЇНОК:

50 дол. — Р. Стець.

Ділимося сумною вісткою, що з волі Всевишнього в понеділок, 4-го листопада 1991 р. на 89-му році життя відійшов у вічність, прийнявши Найсвятіші Тайни

сл. п.

ВОЛОДИМИР ВИННИЦЬКИЙ

поручник Українських Січових Стрільців, учасник Визвольних Змагань 1918-1920 років. Народився 19-го січня 1902 р. в селі Ляшки Муровані, пов. Самбір, Західня Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в неділю, 10-го листопада в похоронному заведенні Кардинала, а відтак 11-го листопада з церкви св. Димитрія, вул. Ля Роз в Торонто на цвинтар Mount Hope.

Бл. п. поручник Володимир Винницький у глибокій скорботі і смутку залишив родину та членство Української Стрілецької Громади.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Управа Відділу УСГ

Велике Плем'я „Лісових Чортів"

з невимовним жалем і смутком повідомляє пластових друзів і пластову громаду, що дня 19-го листопада 1991 р., несподівано від нас відійшов на Вічну Ватру на 83-му році життя наш член

пл. сен. кер. д-р

ВОЛОДИМИР ЯНІВ

Покійний займав провідні пости в Українському Пласті в Україні та Німеччині, нагороджений найвищими пластовими й курінними відзначеннями. Був провідним членом УВУ, ОУН, студентським діячем, в'язнем польських і німецьких тюрем. Визначний шауковець, публіцист, поет, редактор, організатор церковно-релігійного життя, професор українських університетів, довголітній ректор Українського Вільного Університету. Визначний громадський, політичний і церковний діяч, щирий патріот, довголітній і відданий член, друг та ідеолог Великого Племені „Лісових Чортів".

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ були започатковані в Мюнхені, Німеччина, тлінні останки покійного спочинуть в Сарселю, Франція.

Опечаленій дружині, шановній подрузі софії, складаємо наші щирі співчуття. Просимо про молитви за спокій його душі.

3-ій Курінь УПС і УСП „Лісові Чорти"

Ділимося сумною вісткою з українською громадою, що 4-го листопада 1991 р., несподівано відійшов у вічність на 90-му році життя наш дорогоий і незабутній БАТЬКО, ДІДО і ПРАДІДО,

поручник сл. п.

ВОЛОДИМИР ВИННИЦЬКИЙ

учасник Визвольних Змагань в 1918-1920 роках в рядах Українських Січових Стрільців.

ПАНАХИДА за покійного Володимира відбулася 10-го листопада в похоронному заведенні Кардинала, а в понеділок, 11-го листопада відбулася Свята Літургія в церкві св. Димитрія при вул. Ля Роз в Торонто.

Бл. п. пор. Володимира похоронили на цвинтарі Mount Hope, **де він спочив вічним сном біля своєї улюбленої дружини Катерини, яка відійшла у вічність у 1985 р. і з якою він прожив 63 роки супружного життя.**

Бл. п. Володимир Винницький залишив у глибокому смутку:

дочку — ЕМІЛІЮ
синів — ОСТАПА, ПЕТРА і РОМАНА з родинами
сестру — МАРІЮ
брата — ЯРОСЛАВА з родинами
та ближчу і дальшу родину в діяспорі і в Україні

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ ПОКІЙНОМУ!

Вдала музично-виховна імпреза

Український Музичний Фестиваль в Торонто під проводом Марти Кравців-Барабаш і патронатом Конґресу Українців Канади влаштував 10-го листопада у великій престижовій залі міста під кожним оглядом вдалий концерт, повністю виконаний молоддю, що присвятила його 100-літтю поселення українців в Канаді. В програмі концерту, що складався з двох частин і короткої перерви, виступав Дитячий хор (90 осіб) „Поліфонія" під диriґентурою Дзвінки Остафійчук і концертмайстра Наталки Чорній.

Точно у призначеному часі, о год. 7 вечора, на простору сцену справно вимашерували у гарних строях дівчата і хлопці, які під вправною рукою дириґента знаменито виконали цілий ряд різних хорових творів Д. Бортнянського, Дж. Б. Перголезі. „Тече вода" Г. Хоткевича, на слова Т. Шевченка, співали солісти Таня Козак і Наталія Лялька, „Іхав стрілець на війноньку" М. Гайворонського в обробці Г. Хоткевича, „А до мене Яків приходив" — виконала солістка Наталія Кузьмак, „Сховалось сонце за горою", музика народна, слова М. Кононенка, співали Марко Мадзелян і Доріян Фічко, „Ой єсть в лісі калина" в обробці Л. Ревуцького, „Зоре моя вечірняя на слова Шевченка, „Баба і курчата", в обробці М. Гайворонського, виконала молодша група хору, „Журба" в обробці Е. Козака, на слова Л. Глібова, виконали солісти А. Дербіш і Андріян Паньків. Бравурною стрілецькою піснею „Ой у лузі червона калина" хор у цілому складі закінчив першу частину концерту. Публіка щирими оплесками дякувала нашій прекрасній молоді.

По короткій перерві на сцені за 10 фортепіянів засіли музиканти, в декількох із них публіка радо впізнала недавніх хористів. Відважно, немов досвідчені музики, викликували вони звуки нелегких творів, таких як „Українська Сюїта" В. Барвінського — В. Сидоренка, „Маршова пісня" М. Фоменка. Сонату Моцарта виконав дует піяністів: Світляна Котляренко і Тетяна Ткаченко — на честь ювілейного року і міжнародтора. Етюд Франца Ліста „Мазепа" виконала Мія Бах.

Молоді піяністи своєю талановитою грою завдячували Марті Кравців-Барабаш — організаторці концерту, Тетяні Ткаченко, Світляні Котляренко і Василеві Сидоренкові.

Концерт було закінчено українським національним гимном, а публіка щиро оплескувала і дякувала нашій українській молоді за її працю і вклад у нашу музично-хорову культуру. Треба признати і подякувати проводові Музичного Фестивалю за цей успішний концерт. Він був рідкісною подією з огляду на те, що учителі-виховники виступали разом зі своїми учнями-вихованцями. Наша молодь гідно віддала шану піонірам, які тому 100 років в тяжких обставинах будували у цій країні нашу будучність.

До успіху концерту причинились добродії-фундатори, , Шкільна Рада КУК, Торонто Арт Конзуль, Провінційна Рада КУК, Юрій Ємець, М. Шепард і інші члени Ділового Комітету. Таких концертів треба нам більше. Пам'ятаймо, що наша молодь — наша будучність!

На кінець, хоч коротко, хочу згадати тих, які працюють і виховують українську молодь у різних ділянках нашої культури. У 1989 році був заснований хор „Поліфонія" за моральною і матеріяльною допомогою Шкільної Ради КУК, зокрема її голови Люби Зараски. Члени хору — це обдаровані діти з українських шкіл. Хор нараховує 90 осіб у двох групах, старшій і молодшій. В репертуарі хору є світова й українська народна і клясична музика. Дзвінка Остафійчук — засновник, мистецький директор і дириґент хору. Вона студентка Львівської Консерваторії ім. Лисенка, дириґент симфонічної оркестри у Ялті і Львові. Український Музичний Фестиваль заснувала Марта Кравців-Барабаш, який від 1970 року влаштовує для молоді щорічні фестивалі української клясичної й народної музики, п'ятирічні музичні конкурси ім. С. Людкевича та концерти молодих талантів.

Концерт до 100-ліття поселення українців у Канаді є вислідом 20-річної праці нашої молоді, учителів, батьків та цілої української громади. Музикознавець та композитор Василь Сидоренко закінчив музикологічні студії на музичному факультеті Торонтонського Університету, продовжує вищі студії, є автором критичних статтей з музикознавства в українській пресі, творів для фортепіяну, голосу та сцени. Мія Бах навчалась в музичній школі Істман, де як лавреатка дебютувала із Рочестер Симфонічною Оркестрою. Викладала в Карльтон Університеті, в радіо СБС, концерт-майстер при Університеті в Торонто. Абсольвентка Консерваторії ім. П. Чайковського в Києві. Світляна Котляренко — лавреатка Конкурсу ім. Лисенка (перша нагорода) в Києві. Виконавець сольових концертів в Україні і Канаді. Концертмайстер опери і балету. Тетяна Ткаченко — учениця Київської Консерваторії, навчання продовжувала в Німеччині. В Торонто одержала піяністичний і педагогічний диплом Королівської Консерваторії, концертує в Канаді, співредактор музичних педагогічних програм Консерваторії. Якщо згадати, що концерт зібрав сотні молодих людей, то в першу чергу заслуга тих, хто їх виховують, вчать, в тому числі батьків, що належно виховують своїх дітей у різних ділянках української культури.

Василь Дідюк

ДЕПУТАТ НИЖНЬОЇ палати законодавчих зборів стейту Луїзіяна Дейвид Дюк, який програв два тижні тому вибори на пост губернатора, має намір висунути свою кандидатуру на президента. Колишній куклакскленівець Д. Дюк набрав у губернаторських виборах всього 39 відс. голосів, але дістав 55 відс. голосів білих виборців. За словами його помічниці Ґльорії Фаррел, Дюк висуне під час передвиборчої боротьби ті ж справи, що і під час боротьби за пост губернатора: боротьба з расовими квотами при прийнятті на працю, боротьба зі злочинністю, реформа програм велфера.

„За багату..."

(Закінчення зі стор. 1)

підкреслив, що усі тепер в боргу перед українським народом, який довірив їм владу. Розповідаючи зі зворушенням про 24-го серпня і проголошення незалежности України, яка евфорія панувала у Верховній Раді та на вулицях, і як всі станули разом поєднані цим переживанням, він підкреслив те, що до України у світі все ще відносяться як до другорядної нації, тому така важлива є роля американських українців, які повинні робити тиск на Президента ЗСА, щоб змінив свою настанову. Він запевнив, що його відвідини і розмови в ЗСА із представниками економічних установ та банків, як також із науковими інституціями — це також корисний вклад у будову української держави, бо затіснені взаємовідносини можуть дати Україні більшу економічну свободу.

З вдячністю за опіку делеґацією В. Лановий вручив інж. П. Пясецькому козацьку шаблю та булаву, а його дружині малу бандуру.

Серед учасників цієї зустрічі, яких привітав ведучий нею д-р Я. Падох, був почесним гостем амбасадор України до ООН Геннадій Удовенко з дружиною. Він представив поодиноко усіх членів делеґації міністра В. Ланового, інж. Богдана Будзана, завідувача відділу з питань власності та підприємництва, секретаря Верховної Ради, Ростислава Буня, відеорежисера та завідувача фірми „Рада", інж. Лева Дульнєва, завідувача дослідчого центру і президента фірми „Спурт", інж. Володимира Марченка, головного управителя фірми „Ортес", д-ра О. Пасхавера, і дорадника міністра Віктора Ющенка, заступника голови аґропромбанку „Україна".

Окремо ширше він представив самого міністра в справах приватизації та звернув увагу, що В. Лановий — це саме представник молодого покоління, яке буде по новому будувати незалежну Україну.

Д-р Я. Падох представив українсько-американських економістів і банкових працівників — учасників зустрічі, зокрема представників кооперативного руху, керівників „Самопомочі" в Ню Йорку, як також присутнього в ЗСА голову НТШ у Львові, д-ра Олега Романіва. Між присутніми був також заступник головного предсідника Українського Народного Союзу Нестор Олесницький з дружиною і Володимир Баранецький, президент Українського Інституту Америки, з дружиною.

Зустріч відкрила і закрила Оксана Пясецька з теплою сердечністю для всіх гостей, а вже зокрема до таких виїмкових, якими були економічна делеґація з України.

Округа...

(Закінчення зі стор. 1)

цього року, особливо загальний нарис святкувань 100-ліття УНС.

В дискусії забрали слово: Ярослав Пришляк. Василь Шарван, Зенон Беднарський, Дмитро Пітолай, Богдан Пашківський.

В запитах — дружина д-ра Мирослава Грищишина просила головного касира поради про доставу медичних інструментів до Ню Джерзі для достави їх до шпиталю у Львові.

Співпраця УНС з Координаційним Комітетом Допомоги Україні є добра, одні другим не перешкоджають, а помагають собі добрими порадами.

На закінчення нарад голова Округи ще раз звернув ся до присутніх, щоб допомагали секретарям у їхній нелегкій праці в приєднуванні нових членів. Інформації про УНСоюз подано, тепер лише треба братися до праці для добра Союзу, його членів, української діяспори і України.

Голова Округи попросив присутніх на солодке і каву, яку приготовили: М. Гнатик, М. Беднарський і донька покійної М. Гаравус. При каві ще довго присутні говорили і отримували інформації від головного касира О. Благітки.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редаґує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч. Січ" — „Краковія" СК — 1:1

Цими змаганнями „Ч. Січ" продовжила серію зустрічей з польськими клюбами, раніше відбула з СК „Вісла" і закінчить в осінній рунді в наступну неділю з ЗПА, клюбом з міста Перт Амбой. Звітові змагання з „Краков'янами" відбулися в неділю, 3-го листопада, на площі Фарчерс Ґров в Юніон. Не зважаючи на вищу льокату, що її займає в показнику табелі ігор цей польський клюб, в грі суперники не виявили вищої кляси, хоч мають у своєму складі ряд заавансованих й досвідчених футболістів, що прибули з Польщі з різних професійних клюбів.

На початку „Січовики" мали ініціятиву, завдяки якій в 10-ій хвилині Павло Ілью з гарної акції Івана Паливоди — М. Мазочі здобув ефектовно ведення 1:0. Гості в свою чергу провели кілька контратак, в одній з яких, знову не без помилки оборонця, в 25-ій хвилині вирівняли 1:1. Після цього ґоля рівень змагань значно знизився. Обидві дружини розпочали гостру й досить непродуктивну гру, якою ряд футболістів заслужили попередження судді жовтою карткою. По одному з обидвох дружин були врешті вилучені з площі змагань (з дружини господарів — М. Мазочі). Образ гри не змінився і після відпочинку. Напади обидвох суперників створили по декілька критичних моментів під воротами, які одначе енерґійно й успішно ліквідували оборонці і воротарі. В цьому часі на відзначення заслужив воротар „Ч. Січі" Тарас Науменко, який двічі очайдушно врятував свою „твердиню" від можливих ґолів. Найслабшим на грищі виявився головний суддя зустрічі, який допустив до гостроти, що переходила межі правил гри і пізніше вже переборщував покараннями жовтими й остаточно червоними картками.

Склад „Ч. Січі": М. Хамуляк, Т. Науменко, В. Науменко, П. Паливода, М. Мазочі, І. Паливода, П. Ілью, М. Фур, К. Барон, Р. Василак, М. Прайс, Б. Муніс. Провідник і тренер Михайло Паливода.

ВІСТІ З УКРАЇНИ

Паперова криза зачепила „Спортивну Газету"

В Україні нині російські імперіялісти в останньому часі створили штучний „голод" на папір, головно в Україні. Як відомо, основна індустрія паперу знаходиться на територіях, що входять до Російської Федерації. Отже, російські імперіялісти зумисне стримали доставу паперу в Україну і цим самим завдали відчутного удару по видавничих центрах. В цьому ж часі в Москві й інших російських містах, де виходять газети і журнали мільйонними накладами, браку паперу не відчувають.

Серед багатьох газет в Україні, що були змушені значно зменшити обсяг, а то й цілковито припинити видання, опинилася й київська „Спортивна Газета", яка, як відомо, в останніх роках не тільки поширювала ідею усамостійнення українського спорту, але й значно зміцнювала курс національного відродження нашого народу.

Очевидно, редакція „СГ" робить розпачливі намагання одержати папір, яким тепер вже завідує уряд України. На інтервенцію депутата Верховної Ради Ярослава Кендзьора, голова ВР Л. Кравчук і В. Фокін видали розпорядження, щоб допомогти „СГ" в приділі паперу, але наприкінці жовтня ця допомога ще наспіла. 24 жовтня ц. р. „СГ" у відновленому числі і редакція повідомила своїх читачів, що своїми останніми фінансовими засобами закупили ваґон паперу, що дасть змогу короткий час випускати газету, а що буде далі, невідомо. Тому редакція „СГ" закликає своїх читачів і передплатників прийти їй з фінансовою і моральною допомогою. Редакція знову просить Верховну Раду та уряд України про допомогу.

Чи вирішить всенародний референдум?

Продовжується намагання українських патріотів щодо встановлення Українського Національного футбольного чемпіонату, як теж за вступ Української Футбольної Федерації до ФІФА. Справа Національного футбольного чемпіонату особливо стала актуальною після проголошення Верховною Радою Акту про незалежність України. На жаль, не перевелися ще в Україні перевертні хохли та й не забралися в московщину численні кольоністи, що їх десятками років насилав імперський центр. Усі вони консолідовано в порозумінні з російськими імперіялістами ставлять скажений опір, усіми засобами роблять перешкоди, щоб до Національного футбольного чемпіонату не дійшло, щоб Національний Олімпійський Комітет України залишився звичайною філією „Союзного", тобто російського НОК. Одним із таких ворогів українського національного футбольного чемпіонату недавно виявився Є. Кучеревський, головний тренер Дніпропетровського „Дніпра". В одному з інтерв'ю з кореспондентом московського вісника „Футбол" цей загорілий малорос по мавп'ячому повторив леґенду московських футбольних чиновників, мовляв, якщо українські футбольні клюби включаться в Український Національний чемпіонат, Кучеревський заповідає „катастрофічні" наслідки для українського футболу, бо „самостійність України" призведе до ізоляції"...

Коли ж кореспондент сам підкреслив, що колись все ж таки настане час проведення Національного чемпіонату України, то Кучеревський відповів ясно: „Хотілося б сподіватися, що ні"! Цікаво, що, як подає московська преса, Кучеревський невдовзі опиниться в Москві, де має зайняти посаду тренера клюбу „Торпедо". Більшість тренерів чолових українських клюбів мають протилежні переконання.

Якщо йдеться про вступ Української Федерації до ФІФА, то і на цьому відтинку боротьби не приходиться без перешкод і поважного втручання московських футбольних чиновників. Вони міцно загніздилися в найвищих органах ФІФА, МОК і інших Міжнародних спортових установах, де вже вспіли прищепити сліпе русофільство між їх чоловими діячами. Одним з таких на терені ФІФА є генеральний секретар Йосеф Бляттер. Подібно до президента Буша, що під впливом Горбачова схильний за всяку ціну вдержати гнилу російську імперію, Бляттер в подібному відношенні до москаля Колоскова (чоловий футбольний функціонер СССР) прагне втримати футбольні Федерації, тепер вже самостійних республік, на російському припоні. Недавно головну квартиру ФІФА відвідала делеґація Федерації футболу України, до якої входили Віктор Банников — голова, Віктор Безверхий — президент ФК „Динамо" Київ і Володимир Веремеєв — технічний директор цього ж клюбу. Цю українську делеґацію в Цюріху прийняли Ленард Йогансон — віцепризидент ФІФА і Ґерґард Айнгнер — генеральний секретар УЕФА (Европейська Футбольна Федерація). Обидвом цим високим урядовцям репрезентанти України вручили пакет документів: Акт проголошення незалежности України, лист Міністерства у справах молоді і спорту про проведення всіх повноважень щодо управління футболом в Україні, заяву про тимчасове членство у ФІФА та заявка на участь у світовому чемпіонаті 1944 році в ЗСА. Леннарт Йогансон з прихильністю поставився до позиції української делеґації. Цікаво, що цей високий урядовець ФІФА навіть не знав, що Україна є повноправним членом, засновником Організації Об'єднаних Націй. Та негайно після тієї візити в московській пресі появилися „потішаючі" для російських імперіялістів „вістки", базовані на листі знову таки їх приятеля Й. Блятера, в якому, мовляв, є відмова на прохання Української Федерації.

Одначе цим разом Бляттер тільки повторив слова Л. Йогансона: питання про вступ Федерації футболу України до ФІФА не може розглядатися до того часу, поки Україна не здобуде офіційного міжнародного статусу суверенної держави, яка не входитиме до складу Совєтського Союзу, з наступним виходом української Федерації із складу союзної. Отже, треба терпеливо чекати на вислід всенародного референдуму 1-го грудня ц. р. і після того 7-го грудня 1991 року, коли в Ню Йорку збереться Виконавчий Комітет ФІФА, де між іншими мав би розглянути прозьбу футбольної Федерації України.

О. Твардовський